

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VII

307

MIERCURI
12 APRILIE 1972
12 PAGINI
2 LEI

REVANȘĂ CLARĂ ASUPRA FRANȚEI, DAR TEST INSUFICIENT DE CONCLUDENT

AL ECHIPEI NOASTRE
REPREZENTATIVE
ÎNAINTEA MECIULUI
CU UNGARIA

DESCHIDEREA SCORULUI

ÎN DOUA IMAGINI

SUS: Deși are în față trei apărători francezi, Iordănescu întuiește un culoar liber și șutează spre poarta echipei franceze.

JOS: Surprins de șut, Carnus nu poate interveni, balonul se odihnește în plasă, în timp ce atacantul nostru își manifestă bucuria. Peste câteva clipe, pe tabela de marcaj, în dreptul României, va apărea cifra 1...

Fotografii: S. BAKCSY și
T. MACARSCHI

CITIȚI ÎN ACEST NUMĂR:

**CINCI PAGINI
CONSACRATE
MECIULUI
ROMÂNIA —
FRANȚA**

● COMFORTAREA
JUCĂTORILOR, CALI-
FICATIVE, NOTE

● CUM AM ATA-
CAT, CUM AM PASAT,
CUM AM FINALIZAT
(un documentar tehnic
inedit)

● ANGELO NICU-
LESCU: „Nu văd mo-
dificări de ultimă oră
în lot!”

● GEORGES BOU-
LOGNE: „Pentru califi-
care, meciul de la Bu-
dapesta mi se pare cel
hotărâtor”

● Partida de simbă-
tă, în confidențe și se-
vențe fotografice

La rubrica
INTERVIUL SĂPTĂMÎNII:

DUMITRU

DIN VIAȚA ÎNTIMĂ A CLUBURILOR
F. C. ARGHEȘ DUPĂ
4 ANI DE EXISTENȚĂ

CE NE VOR OFERI ETAPELE
A XX-a ȘI A XXI-a
ALE DIVIZIEI A?

Vă prezentăm echipa
PERU, viitoarea adver-
sară a „olimpicilor”
români

Athenée Palace. Sîmbătă seara. Banchetul român-francez. Atmosferă plăcută. Toasturi scurte. Francezii vorbesc despre „inalterabila prietenie” cu România. Apoi, echipele, la comanda căpitanilor Lucescu și Bosquier, rup firul de mătase al melodiei celebrului „Feuilles mortes”, salutîndu-se bărbătește, în picioare.

— Imi găsesc un loc lângă Dumitru. Răducanu îmi face cu ochiul! Tocmai pusese rămasag că dacă vii, te așezi lângă Liță. N-ai ce face. Ești „tatăl” lui.

Mă uit la Dumitru. Pare obosit. Nu s-a atins de friptură. Paharul de bere e plin. „Cai de rasă”. Vorba antrenorului Gică Stănculescu, fost ofițer în cavalerie: „Calul și fotbalistul de rasă nu mîncă după efort...”

— Cum a fost Liță?

— A trebuit să joc bine. M-ai luat cam tare în „Sportul”. M-a durut mult treaba aceea. Vorba nevestii-mi: „Tocmai nea Ion...”

— Bine, dar acest joc cu Franța, în care ai fost adevăratul Dumitru, te acuză și mai mult.

— Poate. Nu zic nu. Dar aici, la națională, ne îndemnăm unii pe alții. Mă uit în dreapta: Sătmăreanu parcă a înnebunit. Aleargă ca la curse. Mă uit în stînga: Radu dă din coate, ca biela de la locomotivă, se răsucesc, intră, iese, și pînă la urmă tot îi pune o minge pe tavă lui Puiu (n. r. Iordănescu) și încă una, ce n-a văzut Parisul, lui „Procuror” (n. r. Dinu).

Dumitru

„LA BUDAPESTA AM SĂ JOC DE DOUĂ ORI MAI BINE DECÎT ÎMPOTRIVA FRANȚEI!...”

„Cum o să dau eu în Niki?”

— Nu înțeleg de ce trebuie să dau...

— Trebuie. Eu nu dau ca să rup, dar se poate intimpla orice. Așa e cînd pui osul... Și zău că nu te-nțeleg, nea Ioane. O dată spui că englezii sînt tari ca piatra, dar cînd să-l ajuți și pe Liță, să dea și el tare, cu tackle-ul ăla, ca să fim

lui nea Titi Teacă, am a-lergat în vreo 70 de minute cît în tot meciul cu Franța. Cînd am văzut, însă, că cei din față nu reușesc să dea gol nici măcar unei echipe în care nu cunoșteam nici un nume de jucător, am pus și eu mîinile în sold. Poti să mă iei în șuturi, dar are și omul o răbdare.

chipuie că știu mai multe. Să nu mi-o iei în nume de rău, dar le cam încurcă, în față. Cîteodată, iese. De cele mai multe ori — nu.

— Cine ți-a plăcut mai mult?

— Mijlocul. Aleargă mult. M-a mirat de ce moș Boulogne nu l-a băgat pe nr. 14 (n. r. Larquet) mai devreme. Din pascele lui au pornit amîndouă barele.

— Ce zici de meciul cu Ungaria?

— La Budapesta am să joc de două ori mai bine decît împotriva Franței. Mie nu mi-e frică deloc de jocul cu ungurii, la Budapesta. Mai greu e cel de la 14 mai, la București. Ai văzut și dumneata. Ajax-ul, cu toți călîfarii săi, abia a pus un gol în poarta portughezilor.

— Cum vezi jocul de la Budapesta?

— Ungurii joacă cu pase lungi. Cei puțin așa am văzut cu Celtic-ul și cu R.F.G.-ul Nouă asta ne convine. Noi știm să jucăm la interceptie. Și mai știm să ne plasăm. Nu ride. Să nu-ți închipui că plasamentul o să fie ca în meciul cu Franța. Asta a fost așa, ca un fel de joacă, sau cum le place ziariștilor să spună, un fel de experiment. Partea cea mai frumoasă însă e că Dinu a vrut să dea gol și a dat. Unii încearcă să dea gol cu Abatorul și tot nu reușesc. Dinu a vrut să-l pună jos pe Carnus, și a reușit. E adevărat că a riscat de cîteva ori ca să ajungă pînă acolo, dar asta n-are importanță. Gol să iasă.

— Ce zici de Mircea Sandu?

— Eu cred că o să fie un jucător foarte bun. A fost emoționat. Iar eu știu ce-i debutul. Totul e să nu se descurajeze că l-au scos după pauză. În lipsa lui Dumitrache, cred că e cea mai bună soluție.

— Ce zici de Dobrin? I-ai simțit lipsa?

— Acasă simt întotdeauna lipsa lui Dobrin. „Giscanu” e un jucător foarte mare. E adevărat, cîteodată e foarte greu să joci lîngă el. Uneori îți dă mînea numai cînd nu are nevoie de ea. Totul e să-l simți. Și trebuie să-l simți. Că e mare...

— Ce zici de Răducanu?

— Să-l țină Dumnezeu. Dacă Rică e în zi mare, înaintașii adverși încep să intre la gînduri. Cînd văd că n-a intrat una, n-au intrat două, n-au intrat trei, încep să le intre frică în sin. Jucătorii de fotbal sînt deseori superstițioși. Sînt convins că francezii și-au închipuit la un moment dat că în poartă nu e Rică, ci un balaur. Nu ride. Nu ride. Asta e fotbalul. Scrii una și iese alta.

— Spune-mi, ce planuri ai pentru viitorul apropiat?

— Viitorul apropiat înseamnă miercuri, cu C.F.R. Cluj, care e un meci foarte greu. Roșcatal de Doimide m-a rugat să-i ardem pe clujeni, pentru ca să-i poată bate și ei dumînica viitoare, la Cluj, că tot se dezumflă, dar noi trebuie să-i batem în primul rînd pentru că nu stăm chiar grozav în clasament.

— Ai să joci 90 de minute?

— Am să joc. Și mai am un meci pe care am să-l joc 180 de minute în numai 90. Asta o să se întîmpe cu Dinamo, în Cupă. M-a supărat puțin „procurorul” cînd m-a ars în jocul cu Dinamo. Și mai e la mijloc o chestiune. Aud că Rapid a cîștigat vreo șapte cupe pe timpuri, dar că de vreo 30 de ani nu reușete nimic. Eu cred că p-asta o s-o cîștigăm. De ce? Pentru că nu vreau ca vreun om din Giulești să fie supărat pe mine. Ce fericit aș fi să cîștigăm această cupă! O să se spună în Giulești: „Liță a anunțat că ia cupa și a luat-o”. Aud că acum vreo 10 sau nu mai știu cîți ani, în-

ainte de finala cu Arieșul, s-au pus și cărți de vizită pe farfurii pentru banchetul de după victorie. Dar n-a fost să fie, deși în atacul nostru juca și nea Titus Ozon.

...S-a apropiat Răducanu. Poartă violete la buzunar, ca să fie în ton cu cravata. Intervine în discuție. Mă roagă să bag o „pană” în interviul săptămîinil și să spun că a jucat, între altele, ca să-l vadă Eugen Barbu. Dumitru îl informează că Eugen Barbu e la Paris. Dar Răducanu are și contrainformațiile necesare. Știe că meciul România-Franța a fost transmis în direct, în întreaga Franța. Imi spune: „Oriunde ar fi fost, pe Coasta de Azur sau în Place Pigalle, tot n-a avut inima să închidă televizorul la România-Franța. Și a văzut, cred, că Rică știe meserie, mai ales cînd e greu. Crezi că nea Jenică o să mai dea în mine?” Dar nu mă lasă să răspund. Tot el continuă: „Sînt sigur că o să dea. Așa sînteți voi, ziariștii. Cînd l-ați luat pe da sau pe nu în brațe, mergeți înainte, pînă în pinzele albe. Să știți, însă, nea Ioane, că Banks n-ar fi ieșit din poartă dacă l-ar fi văzut pe Floch în careu. Ascultă-mă pe mine!”

...Plecăm. Ne ajunge din urmă Sătmăreanu. Îl bate pe umăr pe Liță: „Ai fost cel mai bun jucător de pe teren, Dumitru!” Apoi, către mine: „Vă rog să scrieți că aștept meciul cu Ungaria, cum n-am așteptat nimic în viață. Am vrut să joc foarte mult acum cinci ani, la Budapesta, dar nea Titi Teacă nu m-a luat: l-a preferat pe Kiss. Acum însă sînt sigur că voi juca. Și vă mai spun un secret: am înconjurat globul de trei-patru ori, dar n-am fost niciodată în Ungaria. România va fi în turneul final!”

Dumitru și Răducanu îl privesc cu o sinceră admirație pe Sătmăreanu...

Ioan CHIRILA

„În meciul cu Franța cred că am scos mai multe mingi decît în tot campionatul...”

Dacă mă uit înapoi îl văd pe Dinu. Asta, cel puțin, n-are tată, n-are mamă. Nu cunoaște pe nimeni. M-a și ars în meciul cu Dinamo. Poate că are dreptate. Dar eu n-am inima aceea. Într-un cuvînt, la națională, chiar dacă te simți mai adormit, te mină ceilalți din urmă. În schimb, la noi, la Rapid, — poți să-l întreb și pe „nea Culai” (n. r. Lupescu) — dacă se ia un gol, nimeni nu mai crede că mai putem egala.

— E frumos ce spui, dar nu mă prea satisface.

— Știu ce vrei. Vrei să dau totul din mine. Fie și așa. Uite, ca să fiu cîștit, mie mi-e imposibil să dau în Radu Nunweiler sau în Florică Dumitrescu sau în Niki. (Auzindu-se rostind numele lui Dumitru II, Dumitru spune cu uimire:

și noi puțin chit... adică noi, ăștia de 1,70, față de plăvanii ăia de Chivers sau Gilzean, te apucă tăcerea.

— Iar mă duci cu vorba, Liță.

— Ți-am spus. Poți să mă pici cu ceară, eu în Radu, în Niki sau în Florică nu dau. Le-am și zis în timpul meciului: băieți, cărați-vă pe partea cealaltă, să nu intru în păcat.

— Dragă Liță, e cam încurcată. Spune-mi, te rog, de cîte ori i-ai depozitat pe francezi?

— În meciul cu Franța cred că am scos mai multe mingi decît în tot campionatul. Dar, repet, am făcut-o pentru că mă simt obligat să-mi dau duhul pe teren cînd joc cu naționala... La Brașov, contra

— A fost, totuși, o vreme cînd jucai și pentru Rapid 90 de minute.

— A fost. Dar acolo, în față, erau Niki și Puiu Ionescu. Iar lui Niki, dacă-i dădeai o minge urîtă ca o cioară, el o ascunde în sin, îi făcea ce-i făcea și scotea o privilegioare. Cum era să nu mor pentru Niki sau pentru Puiu, cînd ei doi m-au făcut fotbalist?

— Pe tema asta, dragă Liță, am putea discuta la nesfîșit. Spune-mi ceva despre meciul cu Franța.

— Ca prim meci al sezonului, să zicem că morge.

— Ce zici de francezi?

— Suetari, nu glumă. Știu ei ceva, dar își in-

PRIM PLAN

COMAN

Lisabona, 27 octombrie 1968. Ce seară tristă în acești hoi cu umbră al hotelului Florida...

Am pierdut cu 0-3 meciul de debut al preliminariilor „Mundialului”: cel cu Portugalia. Jucătorii sînt răspîndiți. Privesc absenți ațîșele companiilor aeriene internaționale. Mircea Petescu zîmbește fără expresie, uitîndu-se la afișul polonez L.O.T., cel cu copilul imitînd zborul avionului, Dobrin umblă de colo pînă colo, fără nici un rost, sau poate pentru a-și consuma, într-un fel, nervii.

Mă apropiez de Coman. Șade pe brațul unui fotoliu de piele. Se uită lung la mine și-mi spune: „Cred că eu, ca portar, am murit aici, la Lisabona”. Încerc să-l întreb. Nu reușesc. Coman continuă: „Voi fi acuzat pentru primul gol. Voi fi acuzat și pentru al doilea. Cineva trebuie să plătească. Și o să vedeți că am să plătesc eu!”

A doua zi, de dimineață, s-a făcut împărțirea diurnelor, în escudos. Cînd casierul improvizat s-a oprit în dreptul lui Coman, portarul naționalei l-a privit amar și a spus: „Eu nu i-au acești bani. Nu mi se cuvin. Nu mi-am făcut datoria”. Casierul nu a știut ce să facă, a părut încurcat, dar Coman l-a îndepărtat ușor, pentru a-l convinge că totul e decîs. Și n-a primit banii.

„Narcis Coman imi aduce aminte și de o altă întîmplare.

Eram la Snagov, în vara lui '70. Stăteam de vorbă. (Se intrunise, parcă, nu mai știu ce lot.) În cameră se aflau Dateu, Narcis și Barbu, căpitanul Argeșului. Coman era ca și transferat la Dinamo București. Mă Dateu, acest campion al fair-play-ului, nu părea îngrijorat de faptul că

Narcis venea la Dinamo. Bebe Barbu, în schimb, nu vedea sensul transferului: „Cred că faci o mare greșală, Narcis”. „De ce?” — a întrebă Coman. „Pentru că la Dinamo n-ai să ai un prieten mai bătrîn, un anume Barbu, care să-ți ascundă uneori escapadele nocturne, sub clar de lună, și să-ți pună comprese pe frunte, spre dimineață, pentru ca a doua zi Argeșul să recapete un mare portar!”

De atunci a trecut ceva timp. Barbu avusese dreptate. Coman a pierdut tricoul lui Dinamo. S-a întors acasă, la Giurgiu, ca să se stingă încet, încet, așa cum prevăzuse în seara aceea tristă, la Lisabona.

Și, totuși, o a treia întîmplare l-a scos din nou la lumină. Într-o bună zi, Steaua, care n-a crezut în Hăl-măgeanu și în ațîșia alții, l-a adus pe Coman. Inceputul a fost greu, dar „noaptea sub clar de lună” s-au împuținat. Steaua a continuat să creadă în Coman, poate pentru a uita scepticismul care a condus-o în repetate rînduri. Așa a ajuns Coman să apere foarte bine la München, împotriva lui Gerd Müller și Beckenbauer.

Coman n-a murit atunci, la Lisabona...

I. CH.

ECHIPA ROMÂNIEI—SUPERIOARĂ CELEI A FRANȚEI, PRIN STRATEGIE ȘI CLASA UNOR JUCĂTORI

COMPORTAREA „TRICOLORILOR” LA PRIMUL EXAMEN AL ANULUI

Am ajuns să învingem Franța cu 2-0, iar publicul să fie la sfârșitul meciului cam indiferent. Blazarea nu e bună, chiar atunci când adversarul nu reprezintă la ora de față mare lucru în fotbalul european. Fiindcă, dacă nu este o mare forță, echipa Franței este totuși un mare nume și e o plăcere să te dovedești mai bun decât un mare nume, în perioada când reputația ta e pe nedrept mai mică în comparație cu a lui. După cele văzute simbată este limpede că fotbalul nostru stă în balconul soccerului continental, în timp ce locul celui francez e undeva la parter sau la demisol. Curios, cum este posibil ca într-o țară în care fotbalul este o profesie, capacitățile să rămână, cu rare excepții, de domeniul obișnuitului? Fragilitatea echipei franceze nu se datorează, în primul rând, jocului ei de ansamblu, ci mai ales, absenței fotbalistilor de superclasă. Fiindcă în afară de Lech, Bosquier și Trésor, ceilalți văzuți la București ni se par valori comune, care dau impresia că se încheie doar printre altele și cu fotbalul.

Evoluția de la București a reprezentativei „cocoșului galic” s-a desfășurat oarecum în conformitate cu varianta tactică 1-4-4-2. Spunem oarecum, deoarece ea a fost doar parțial respectată, o dată ce extrema stînga Beretta avea să acționeze numai la mijlocul câmpului de joc. Francezii au părăsit complet latura stîngă a terenului. Nici în fazele de atac Beretta sau altcineva nu deschidea aici un front cît de mic. Și, astfel, s-au păcălit ei foarte tare, fiindcă Sătmăreanu, fundașul nostru extrem de ofensiv, a rămas fără adversar și fără probleme, fapt care i-a permis (avînd și un apetit de joc extraordinar) să inițieze și să con-

ducă un mare număr de atacuri foarte neplăcute pentru defensiva oaspeților. Iată de ce, în pofida slabei productivități a lui Lucescu, dreapta a fost flancul nostru de maximă infiltrare spre poarta lui Carnus. În plan colectiv, echipa lui Boulogne a manifestat evasipermanent două defecte. Apărătorii marcau foarte lax, uneori de loc, chiar în zona cea mai periculoasă. La ambele acțiuni soldate cu goluri ale românilor. Iordănescu și Dinu erau nepermis de liberi, nemarcați la linia de 16 m, fundașii francezi aflîndu-se de fiecare dată la 2-3 m distanță de ei, în interiorul careului, plasăți oarecum pe aceeași linie imaginară. Cealaltă carență avea să se manifeste în atac. Francezii sînt foarte rapizi, dar nu știu să combine, să pregătească și să creeze ocazii, vor să termine imediat acțiunile ofensive din două pase, mereu directe, mereu în adîncime, mereu precipitate. Nu știu să se cenzureze, să pregătească și să aștepte. Iar cînd o asemenea manieră e utilizată constant pe centrul terenului, acolo unde apărarea adversarului se aglomerează (ignorîndu-se părțile laterale), stereotipia, lipsa de invenție duc la sterilitate, la monotonie, la contracarări elementare. Pe acest plan, echipa română a fost net superioară. Datorită lui Dumitru, R. Nunweiler, Sătmăreanu, Dembrovski și uneori Dinu, tricolorii noștri (spre deosebire de tricolorii francezi) au realizat o circulație de balon cursivă, deseori eficace, pe toate direcțiile și în toate zonele. Așa a rezultat un fotbal DE CONSTRUCȚIE. Un joc elaborat, premeditat, combinații care au dus la eliminarea din drum a unor adversari și la situații de dezechilibru pentru linia dominată de Bosquier și Trésor. Pasele lui Nunweiler și ale

lui Dumitru, au fost mereu un suport strategic de mare însemnătate. Iar „1-2”-urile realizate de cîteva ori în prima noastră linie au născut cîteva situații excelente în careul lui Carnus. La români, finalizarea avea să fie, în schimb, defectuoasă, ca și ultima acțiune a jucătorului dinaintea șutului spre poartă. Și asta din mai multe motive. Lucescu are în prezent ceva. O paloare, o lipsă de energie se poate (presupunem) cu punct de plecare într-o depresiune de morală. Iordănescu (toată luna martie în vervă) a fost stopat de un adversar minunat (agil, tehnic, reflexe impresionante). Iar asta se poate întîmpla oricui. Experimentul cu Sandu ni s-a părut gratuit. Are probabil calități, dar ele vor trebui consolidate treptat, printr-o promovare succesivă. Datorită lui, în toată prima repriză, ofensiva noastră a avut un dinte lipsă. Apariția lui Domide avea să fie însoțită de ameliorări, de ceva mai multă cursivitate acolo în prima linie, alternativă dacă nu optimă, oricum mai acceptabilă decât precedentă ei. Cu toate criticile rostite la adresa lui Dembrovski, noi observăm în continuare rolul său în economia echipei, fiindcă împreună cu Dumitru și Radu Nunweiler compune și reprezintă arcul formației, suportul elasticității acesteia. În sensul vizat, Dembrovski n-a făcut un joc mare în meciul cu Franța, dar a fost un integrat.

În pofida capacității ei modeste, echipa Franței avea să nu fie însă comodă pentru noi. Oaspeții ne-au surprins deseori. Poarta lui Răducanu a fost mai mult periclitată decât

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. a 6-a)

Foto: S. BAKSY
În mijlocul unui cîvint defensiv francez decepționat, jucătorii români se felicită după deschiderea scorului

Așadar, internaționalii noștri au trecut primul examen din acest an, obținînd o binemerită revanșă asupra echipei Franței, și acum așteaptă cel mai important eveniment al lor din sezonul de primăvară: dubla confruntare cu Ungaria, din „sferturile” Campionatului European.

Cum s-au comportat ei în partida inaugurală a activității reprezentativei pe 1972? În aprecierile noastre vom ține seamă de faptul că ei se află, totuși, la început de sezon și că randamentul lor în națională nu putea fi mult mai bun sau măcar mai bun decât în cele patru etape din returul Diviziei A. De altfel, cei mai mulți au și jucat în nota subliniată de campionat. Îmbunătățirile urmează să fie realizate de acum înainte.

În poartă, RĂDUCANU, a apărut poate ca niciodată, atent, serios, sobru, inspirat — mai ales în ieșiri — și norocos în cîteva intervenții cu care a salvat goluri esențiale. Continuînd să se comporte astfel, nu va avea concurență. Nota 9.

SĂTMĂREANU, într-o condiție fizică excepțională și în vervă de joc, a fost în același timp un fundaș de bază și cel mai periculos... atacant. S-a infiltrat cu regularitate în atac printr-un culoar lăsat — inexplicabil — liber de francezi. A pasat, a centrat și a și tras des la poartă. Nota 9.

LUPESCU n-a depășit comportarea din campionat. A jucat sobru, ca de obicei, și a pasat exact, s-a plasat în raport cu fazele, dar ni s-a părut mai puțin viguros și rapid în deplasări, fiind depășit în cîteva rînduri de Floch sau Beretta. Nota 7.

DINU a fost... paradoxal. A făcut lucruri excepționale, deposedări oportune, interceptii splendide și — datorită lor — intrări în atac, una soldîndu-se cu un gol. Dar a și făcut greșeli copilărești, dintre care două erau să se soldeze cu goluri. Nota 7.

La DELEANU s-a văzut că n-a jucat în ultima vreme din cauza unei întinderi; randamentul său — sub normal. A fost întrecut în viteză de Blanchet și a trebuit să fie înlocuit. Nota 6. În schimb, N. IONESCU — mult mai bine pregătit fizic — a acoperit bine postul după pauză, a avut intervenții prompte. Nota 7. Problema fundașului stînga rămîne însă deschisă.

Doi mijlocași excelenți care au constituit axul echipei și motorul care a împins atacul. DUMITRU a făcut poate contra Franței cea mai bună partidă din acest sezon. La fel de bun în apărare (a stopat multe acțiuni franceze) și în atac (lansări precise, schimbări de joc), stăpînește bine pasa lungă, are viziunea întregului teren. Nota 9. NUNWEILLER VI — mai puțin prezent în apărare, dar mai mult și mai eficace în atac — a rămas același bun coordonator care știe să frîngă ritmul adversarului, dar încetinește uneori trecerea în atac și a propriei sale echipe. Nota 8.

LUCESCU a alergat și muncit mult, dar fără randamentul din trecut. Parcurge o perioadă de scădere de formă, manifestată și în echipa sa de club. Nota 6. De altfel, ca și DEMBROVSKI, care a apărut lipsit de vigoare. Aportul său a fost satisfăcător atunci cînd a venit în sprijinul mijlocașilor, dar insuficient în atac. Nota 6.

Un experiment nereușit: MIRCEA SANDU. E drept că n-a prea fost jucat, dar nici el n-a izbutit să arate calități care să justifice selecționarea, sîrînd două trepte — loturile de tineret și olimpic. Rămîne totuși un element de urmărit. Nota 5 spre 6. Înlocuitorul său, DOMIDE, a jucat pe un post cu care s-a dezobisnuit de mult și cu toată strădania sa n-a reușit să satisfacă cerințele unei vii de atac. Nota 6.

În fine, IORDĂNESCU — mai bun în repriza a doua, cînd a renunțat să treacă — fără succes — prin acțiuni individuale de Trésor și a preferat combinațiile, mult mai indicate; a și marcat în urma uneia din ele. Nota 6 spre 7.

Petre GAȚU

ÎN 7 ZILE

- UMOR FRANCEZ • PENTRU PESCARU NU-I UN LOC? • O SOLUȚIE AR FI GERD MÜLLER...
- CE VA ALEGE FEDERAȚIA? • AVERTISMENTE VIZUALE • ÎN SCHIMB GAZDELE...

Francezii, de la Georges Boulogne — selecționerul unic al echipei, pînă la ziariști și de la aceștia pînă la ultimul suportier care a însoțit echipa la București, recunosc justitea rezultatului meciului de simbată.

Mai mult chiar, au găsit și țara de a face haz de necaz...

Ca probă, dialogul între doi

suporteri, pe gradina din spațiile tribunei presei:

- N-am văzut niciodată echipa Franței jucînd atît de slab...
- Înseamnă că o vezi azi pentru prima oară...

Olimpicii noștri n-au avut, în partida din deschidere, de simbată, o prestație excepțională. Dimpotrivă, chiar, pe alocuri, ei — echipa cu pretenții de omogenitate oricum mai mare decât cea a selecționatei studențești, care se reunește pentru prima oară... — au fost net depășiiți de un adversar bătrînos. Din acest meci care n-a avut darul de a ne entuziasma în perspectiva returului cu Danemarca, am reținut totuși două evoluții: pe cea a universitarului Mihăilă și pe cea a „olimpicului” Pescaru.

Dacă excelenta comportare a primului a putut fi relativ ușor dată uitării peste mai puțin de două ore, pentru că Sătmăreanu

avea să joace fără reproș, în schimb, forma remarcabilă a lui Pescaru ne-a invitat, în continuare, la reflecții. Brașoveanul a marcat două goluri superbe. Și nu este mai puțin atacant central decât Domide sau Dembrovski, de exemplu...

Tentați să aflăm părerea primului om în măsură să se pronunțe asupra acestui subiect, l-am întrebat luni pe Angelo Niculescu ce soluții vede pentru chestiunea atacantului central „de poartă” al echipei naționale.

Cu calmul lui englezesc, Angelo ne-a dat un răspuns care-i dovedește și umorul de aceeași nuanță:

„M-am gîndit la Gerd Müller. Nu știu încă dacă va fi valid la data meciului cu Ungaria...”

Binevoitoare și receptivă față de neobositul și întreprinzătorul Constantin Teacă, o bună parte a presei — pornind de la elemente de fapt indubitabile — i s-a raliat în chestiunea contestației introduse

de F. C. Galați la meciul de Cupa României pierdut în fața lui Rapid în urma unei (unice? duble? triple?) greșeli de arbitraj.

Federația se află acum în fața unei situații din cele mai delicate.

Că rezultatul de la Brașov a fost viciat, e limpede. Dar nu e mai puțin limpede nici adevărul că au fost — și vor mai fi — zeci de situații similare pe sezon, cazuri de rezultate determinate de erori — la urma urmelor, omenești, — ale arbitrilor.

Va reafirma, oare federația principiul de pînă acum al nerejucării pentru greșeli de arbitraj, pentru a se pune la adăpost de un ușor previzibil cortegi de contestații identice?

Sau de data asta se va pleca în fața unui caz de rar înfrîntă evidență?

Am citit zilele trecute că pe unele stadioane din Olanda, spectatori vin la meciuri nu numai cu placarde cuprinzînd îndemnuri la vic-

torie, ci și cu altele pe care sînt înscrise apeluri la disciplina publicului, pentru evitarea exceselor de zel, nu de puține ori repercutabile în suspendări ale terenului.

De aici și pînă la apariția jucătorilor cu tricouri pe care sîcrie „Stăpîniți-vă nervii! Arbitrul are în buzunar cartonașe galbene și roșii...”, pentru ca ei să aibă mereu sub ochi acest memento, nu mai e decât un pas. Și, de ce nu l-am face, în fond? Pe șosea, nu citim pe spațiile mașinii din față „Respectați distanța și viteza reglementară”?

La Divizia B, în seria a doua, alarmă! Duminică, oaspeții n-au înscris nici un gol.

Cîte au înscris însă gazdele? Șase, în toate cele cinci meciuri disputate...

Ne-am mai liniștit...

Radu URZICEANU

29 APRILIE PRIVIT PRIN ...MECIUL DE SÎMBĂȚĂ

Privind partida cu Franța, unii sînt dispuși să vadă — prin lupa unui subiectivism gen „paharul pe jumătate plin” — ...3-0, 4-0, ba chiar 5-0 (ca și în ultimul joc-scoa-lă cu T.M.B.).

Argumente: Iordănescu a marcat un al doilea gol valabil, pe care arbitrul Strmecki l-a anulat, speriat de perspectiva umilirii eleganților reprezentanți ai cocoșului galic; tot Iordănescu a fost la un pas de 3-0 la sfîrșitul jocului; a mai existat și un șut puternic al lui Domide, care a ocolit de puțin poarta, șut la care Carnus nici nu avusese timp să schițeze vreun gest...

Printre-o altă „lupă”, alți rașoneuri (de tipul — „paharul pe jumătate gol”) ai meciului de sîmbătă vadă... 2-2, 2-3 și chiar 2-4.

Argumente: toate aceste scoruri erau posibile dacă Răducanu n-ar fi apărut excepțional (cu minile, cu piciorul) scoțînd mingi pe care toată lumea le vedea în plasă; dacă Floch ar fi avut ceva mai multă șansă; dacă barele n-ar fi ținut (de două ori) cu noi.

Între aceste două „capete de punte” se află desfășurarea reală a jocului pe care l-am urmărit pe stadionul „23 August”, cu scorul lui binecunoscut.

Cît ne avantajează acest scor sau cît îi dezavantajează el pe oaspeții, ni se par aspecte secundare astăzi, cînd PRIN meciul amical cu Franța trebuie să privim partida oficială cu Ungaria.

Fără a folosi una din cele două extreme „lupe” amintite la începutul acestor rînduri, deci ieșînd din cîmpul virtualităților și raportîndu-ne în primul rînd la datele absolute obiective ale meciului de sîmbătă, ne permitem următoarele considerații:

a) Din cele trei compartimente — atacant, linie mediană, apărare — imediată — singurul care a corespuns a fost cel de-al doilea, mijlocul, (Dumitru — excelent, Nunweiller — util și laborios ca întotdeauna);

b) Apărarea imediată a făcut cîteva greșeli evidente, nesancționate prin goluri datorită lui Răducanu și datorită șansei... Este evident că Dunai, Branikovits sau Zambo ar fi știut să profite de jocul uneori riscant al fundașilor noștri, dar avem impresia că în fața Ungariei unii dintre apărători nu și-ar fi permis licențele din jocul de sîmbătă. Sperăm că emoțiile din partida cu Franța s-au convertit în învîlmăminte. Pentru că la Budapesta, o singură stîngă în apărare poate să anuleze și să compromită munca de 90 de minute a unei echipe.

c) Linia de înaintași, fără Dobrin, n-a convins pe nimeni.

Absența piteșteanului s-a făcut din plin simțită, paralela evoluțiilor din toamnă (meciurile cu Cehoslovacia și Tara Galilor) cu cea de sîmbătă semnănd un important decalaj între un joc PE ATAC cu Dobrin și un joc fără Dobrin.

S-a văzut clar că linia de înaintași are nevoie de orientarea lui Dobrin, de ochiul său, de pasele sale excepționale, de driblingurile sale care polarizează 2-3 apărători adversi.

Pentru recuperarea lui în timp util, trebuie, după părerea noastră, să se întreprindă totul (la lot, ca și la club), Dobrin însemnînd pentru echipa României un puternic atu, de care are maximă nevoie la Budapesta.

Revenind la meciul cu Franța, credem că este cazul să ne declarăm satisfăcuți pentru cel puțin două motive:

SCOPUL revanșei (pentru Paris și Reims), scopul de performanță în sine a fost atins; **MIJLOCUL** verificării potențelor înaintea partidei de la Budapesta a fost îndeplinit.

Rămîne ca această partidă să fie bine gîndită și bine pregătită.

Marius POPESCU

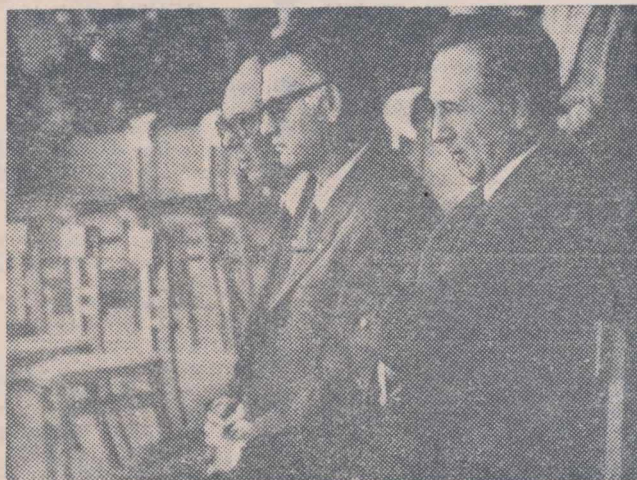
NU-I PENTRU CINE SE PREGĂTEȘTE...

Echipele au salutat publicul și așteaptă acum fluierul de începere a partidei. Ajuns în poartă pe care o are de apărut, francezul Georges Carnus mingie barele, ca pentru a le implora ajutorul.

Și barele n-au rămas insensibile la acest gest tandru! Numai că l-au salvat de două ori pe... Răducanu...

UN OBSERVATOR DERUTAT...

În tribuna de onoare a stadionului „23 August”, replica lui Rudolf Illovszki la... vizita lui Angelo Niculescu de acum zece zile la Budapesta, unde antrenorul român a vizionat meciul Ungaria — R.F.G.

Selecționerul maghiar (în prim-planul fotografiei, avîndu-i în dreapta pe secretarul federației din Ungaria, I. Petri, și pe antrenorul român Coloman Braun-Bogdan) avea să declare, însă, după meciul de sîmbătă, că: „întîlnirea româno-franceză a fost prea amicală pentru a furniza suficiente date de observație certă...”

● A doua zi dimineață după meciul cu Franța, l-am întîlnit pe Domide plimbîndu-se pe bd. N. Bălcescu.

— Ce faci, Flavius? — Mă destind un ceas, două. Așa obișnuiesc și la Arad după fiecare meci de campionat. Este o chestiune care mi-a intrat în reflex.

Aceasta reprezintă pentru mine un prilej de meditație, cînd mă gîndesc la toate greșelile din ajun.

— Și dacă, eventual, într-o zi n-ai putea să te plimbi?

— N-aș mai fi bun de nimic toată săptămîna.

● La banchetul victoriei asupra Franței, Dumitru părea preocupat și oarecum absent.

Explicația ne-a dat-o tot el: „Mă așteaptă o vară fierbinte. Sînt, în primul rînd, jocurile cu Ungaria, apoi Cupa României și chiar campionatul, unde, în ciuda poziției în clasament, n-am renunțat la ideea de a veni „în primele patru”.

Vreau să-mi îndeplinesc planul pe toate fronturile, pentru că în august voi fi tată și aș vrea să ies cu plin în calea... băiatului”.

● Unul din momentele cele mai frumoase ale meciului România-Franța s-a petrecut în timpul... pauzei. În acele

minute, l-am văzut pe vechiul internațional Bujor Hălmăgeanu „încălzindu-l” pe Nae Ionescu, fundașul Petrolului, care urma să-l înlocuiască pe Deleanu.

Era în gestul... rezervei Hălmăgeanu atît fair-play, încît în tribune au izbucnit cîteva aplauze...

● Nae Ionescu, fundașul Petrolului, a cărui evoluție a fost bună în echipa națională, ne-a declarat după meci: „Am ținut cu tot dinadinsul ca tricoul cu nr. 4 purtat de-alteia ori de către colegul meu de club și de linie, Mocanu, să fie preluat cel puțin pentru perioada de indisponibilitate a ploieșteanului tot de... un ploieștean”.

„SÎNTEM AICI, TĂTICULE!”

Micuțul Răzvan Lucescu este unul din cei mai fideli spectatori (și suporteri) ai echipei Dinamo București și ai reprezentativei țării. Iată-l, împreună cu mămica lui, adresînd primele încurajări, la intrarea jucătorilor în teren, cîmpului naționalei noastre, Mircea Lucescu. După meci, Răzvan Lucescu a făcut următoarea declarație: „Am fost supelioli. Îmi pale bine că ne-am luat levanșa...”

● — De mult voiam să inscriu un gol pentru echipa noastră națională — afirma satisfăcut, după meci, Cornel Dinu. Cum l-am marcat? Cînd mingea a ajuns la Dembrovski, pe dreapta, mi-am dat seama, am intuit că „Dembo” imi va retrimite balonul. De aceea am avansat pînă în careul francezilor. După ce am reîntat în posesia mingii, l-am văzut pe Carnus deplasat spre stînga porții sale, n-am mai ezitat și am trimis, cu latul, ușor în dreapta lui, lingă bară.

● Înaintea meciului, pe culoarul cabinei fotbalistilor noștri, Dinu și Lucescu executau cîteva exerciții de gimnastică. Întrebați ce părere au despre rezultatul meciului cu Franța, care începea peste 20 de minute, cei doi internaționali ne-au spus: „Vom ciștiga la două goluri diferență”. Și ambii au avut dreptate. Scorul de 2-0 cu care s-a încheiat partida a confirmat cu exactitate pronosticul lor.

● Sătmăreanu a fost unul dintre cei mai buni jucători în partida de sîmbătă, avîndu-se de multe ori și în atac și șutînd puternic la poarta francezilor. Iată o părere a lui:

— Nu putem fi mulțumiți de comportarea noastră. În apărare nu am jucat sigur, nu ne-am concentrat suficient la contraatacurile francezilor, iar în atac s-a resimțit lipsa lui Dobrin. Echipa are nevoie de el. Iată de ce trebuie făcut totul pentru recuperarea lui pentru meciurile cu Ungaria.

● La vestiar, Radu Nunweiller părea marcat de efortul deșus în teren. În fața lui, Iordănescu se dezecipa tăcut. De altfel el nu-i un băiat prea vorbăreț.

— Ce ocazie ai putut rata, Puile! — i se adresează Nunweiller. Un 3-0 ar fi fost mult mai frumos!...

— Îmi pare sincer rău. Și știi de ce? Toemai pentru că n-am prea trecut de Trésor...

● Printre cei care au ținut mult să-i felicite pe „tricolori” după meci s-a numărat și Boc.

— Culai — i s-a adresat apărătorul Rapidului colegului său de club, Lupescu — te felicit, ai jucat foarte bine!...

— Mulțumesc, Sandule. Tu ce faci, te-ai refăcut? Străduiește-te, c-avem meciuri grele în campionat și știi pe ce loc ne aflăm în clasament...

S-au depărtat spre ieșire, discutînd aprins despre meciul de azi, Rapid — C.F.R. Cluj.

● Mircea Sandu a debutat în echipa națională în acest meci cu Franța și prilejul era prea important, pentru ca el să nu adreseze un gînd bun și un gest frumos primului său antrenor de la Școala sportivă nr. 2. Și într-adevăr, înaintea meciului, Sandu a alergat cu un buchet de flori sore prof. Traian Tomescu, înmîinîndu-l cu privire recunoscătoare.

● Înainte de meci, pe culoarul cabinelor jucătorilor, fotbalistii celor două echipe executau o încălzire ușoară. Din cînd în cînd, își aruncau priviri cu conda ochiului. Cînd drumurile lui Carnus și Răducanu s-au încrucișat, portarul francez și-a salutat omologul respectuos. În ultimă instanță, o recunoaștere a... valori.

ÎN ANONIMAT

Un oarecare spectator, printre cei 25 000 de sîmbătă de pe stadionul „23 August”; se numește Dumitrache și, pînă nu de mult, era atacant central în echipa României. Privește gînditor jocul și probabil constată că „tricolorilor” noștri le lipsește un puncteur...

Fortăreața română — de necucerit!

Ar fi prea ușor să scriem astăzi că Răducanu a adus simbată victoria în meciul contra Franței, după cum tot el a pierdut ultima întîlnire cu tricolorii noștri, la Reims, în 1970!

Nu! Chiar dacă portarul român, în ciuda extraordinarelor sale reușite și a șansei de care a fost înconjurat simbată, a anihilat posibilitățile de gol ale francezilor, realitatea este că mai ales diferența de meșteșug și de PROSPEȚIME FIZICĂ au adus românilor victoria în această întîlnire destul de slabă în ritm și în pasiune.

Desigur, aceasta s-a văzut în primul rînd peste tot în jocul românilor care, în mod hotărît, au progresat mult în siguranță și în dibăcie fotbalistică de ansamblu, în cei trei ani în care nu i-am mai văzut. A părut imposibil ca francezii să-și surprindă adversarii fie din punct de vedere tehnic, fie tactic. Iar genul de „careu magic” constituit de DUMITRU — DINU — DEM-

BROVSCHI — NUNWEILLER VI a dominat jocul și mijlocul terenului, unde francezii nu au putut să fie stăpîni niciodată. Pe de altă parte, urcările în atac ale fundașului dreapta, Sătmăreanu, ne-au ridicat mereu probleme mari, avînd în vedere și că Beretta era lipsit de formă.

Victoria românilor, chiar dacă ea a fost ușurată de greșelile lui Carnus, este deci perfect justificată.

Prospețime fizică? Jucătorii francezi traversează de fapt o perioadă a sezonului în care ei sînt marcați de efortul făcut de o lună și mai bine și în campionat și în cupă. Ei au reluat ciclul „miercuri — sîmbătă — miercuri” (trei meciuri într-o săptămînă) care nu le mai permite să respire și să se antreneze serios. Or, pentru a trage toate foloasele din sistemul lor de joc (contra-atacul) ar fi trebuit ca ei să fie în perfectă condiție fizică. Căldura a accentuat și ea oboseala francezilor.

În sfîrșit, pentru a spune lucrurilor pe nume, echipa noastră a fost și victima absenței unui atacant central (în van căutat de multă vreme) care să tragă la poartă și care să realizeze. Floch s-a dovedit foarte slab tehnician, iar Molitor a intrat prea tîrziu pe teren.

Va trebui, deci, ca Georges Boulogne să revadă selecționata sa pentru sezonul următor. El va putea s-o facă în Brazilia. În orice caz a găsit un mare apărător, care ne lipsea, în persoana lui Trésor, „brazilianul”.

Cît despre români, vor trebui să fie mai eficace și mai ales să dovedească o viteză de joc mai mare dacă vor să elimine echipa Ungariei. Dar dacă Dobrin reintră în mare formă, echipa lui Angelo Niculescu, care este în deminutică, „sireată” și compactă, ar fi capabilă să joace în semifinalele Campionatului European.

JEAN PH. RETHACKER
ziarist francez

După ce a avut onoarea de a schimba fanioanele pe Wembley, cu Bobby Charlton, și la Guadalajara, cu Carlos Alberto, Mircea Lucescu își îmbogățește prestigioasa colecție cu această imagine, în compania „căpitanului” Bosquier.

Neobositul Radu Nunweiller (nr. 10) a venit deseori în atac, pentru a susține eforturile debutantului Mircea Sandu (nr. 9). Iată-l în această postură, în fața careului francez: Trésor, Bosquier, Carnus și Rostagni.

Duelul Iordănescu—Trésor a pasionat tribunele. Fundașul francez a punctat în mai multe reprize, dar Iordănescu a reușit un spectaculos K. O., înscriind primul gol.

Domide, eternul semn de întrebare, plătește tribut propriei sale personalități. Dar va veni o zi...

DUPĂ 40 DE ANI...

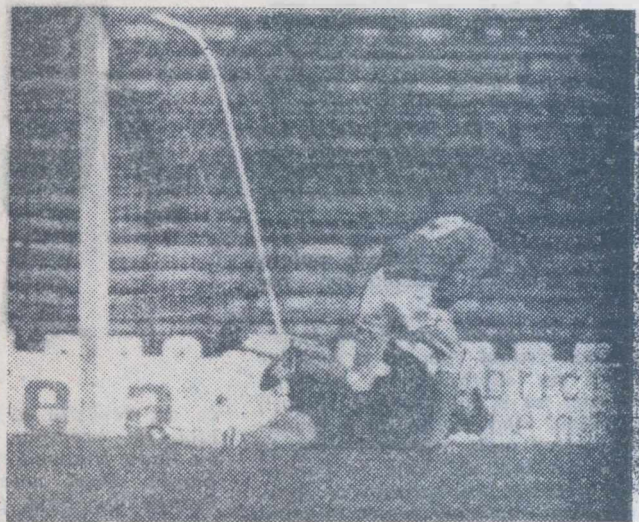
Există, în tenis, o expresie devenită internațională: BEST OF FIVE, adică CEL MAI BUN DIN CINCI. Ea condiționează victoria de cucerirea a trei seturi din cinci posibile.

Acest BEST OF FIVE poate fi transferat perfect în palma- resul întâlnirilor româno-fran- ceze. Înaintea meciului de la 8 aprilie, „combatanții” aveau câte două... seturi câștigate (6—3, 2—1, 0—1, 0—2). Prin victoria de la București (2—0), prima manșă a meciului Ro- mânia — Franța, care a durat 40 de ani (1932—1972), se în- cheie cu victoria „tricolorilor” noștri. Și acest BEST OF FIVE este cu atât mai prețios cu cât trei dintre cele cinci... seturi s-au jucat în Franța.

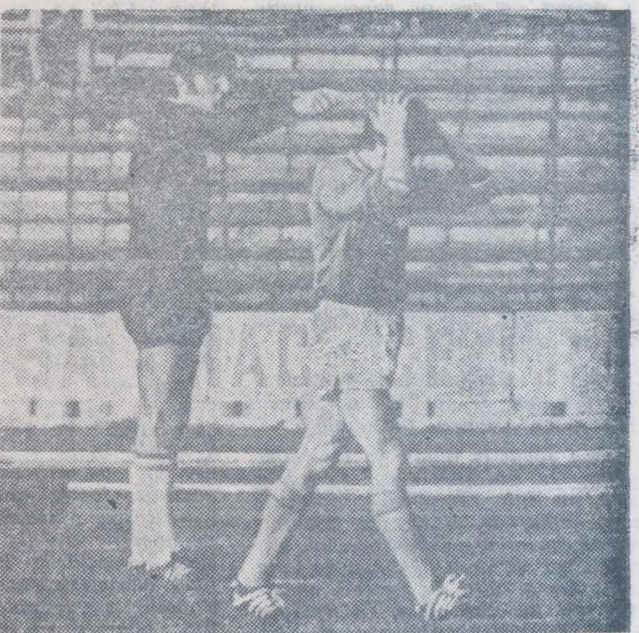
În amintirea acestei „bătălii de 40 de ani” și a ultimului său act, revista noastră oferă cititorilor săi câteva secvențe din filmul meciului de la 8 aprilie 1972...

Floch, singur în fața porții! „Gol inevitabil” — au exclamat tribunele. „Gol evitabil!” — a strigat Răducanu.

...Și magnificul nostru Guliver a reușit performanța de a anula cei peste 7 m ai porții, cu reflexul său inegalabil.

În timp ce Răducanu cere socoteală apărării sale, Floch refuză să creadă că în fața lui se află un om ca toți oamenii.

Gaillard, de la „France Soir”, la câteva secunde după meci: „La ce bun să invocăm ingrăditudinea Fortunei! Victoria românilor e meritată”

Fotografii de:

- Sigismund BAKCSY
- Theo MACARSCHE
- Dragoș NEAGU
- Paul ROMOȘAN

AMICALUL CU FRANȚA NE-A RELEVAT DIRECȚIILE DE ACȚIUNE PENTRU O BUNĂ PREGĂTIRE

ANGELO NICULESCU: „NU VĂD MODIFICĂRI DE ULTIMĂ ORĂ ÎN LOTUL REPREZENTATIV”

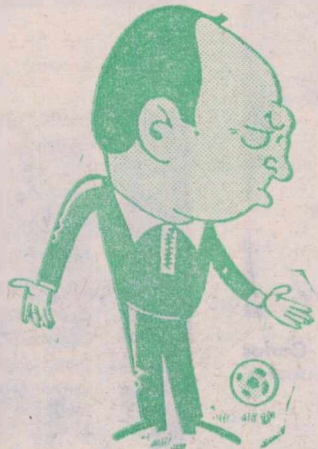
Luni la ora prinzului, ANGELO NICULESCU — antrenorul echipei noastre naționale — a fost invitatul redacției noastre. Timp de mai bine de o jumătate de oră reporterul l-a investit pe interlocutor pentru a afla punctul său de vedere după victoria de simbută asupra reprezentativei „cocoșului galic”, mai precis, concluziile desprinse după acest prim examen internațional al anului 1972 al echipei României. Cu franchetea-i recunoscută și amabilitatea ce-l caracterizează, ANGELO NICULESCU a răspuns la câteva întrebări actuale.

Rep.: În ce coordonate putem încadra succesul tricolorilor români?

A.N.: Ca după orice joc internațional câștigat, nici eu și nici jucătorii nu supraestimăm victoria, dar nici nu o subestimăm. A fost, în primul rând, vorba de o revanșă sportivă mult așteptată care, la drept vorbind, stă bine în palmaresul oricărei reprezentative. Apoi, startul internațional reușit în acest sezon, premegător întâlnirilor cu echipa Ungariei în Campionatul Europei s-a dovedit fructuos în concluzii realiste privind potențialul actual de joc al reprezentativei noastre. Desigur, principalul în întâlnirile internaționale îl reprezintă rezultatul, dar repet, în contextul perspectivei ce ne așteaptă sîntem obligați să fim mai pretențioși. N-aș putea afirma că în pregătirea acestei partide am avut parte de o perioadă liniștită, mai puțin lipsită de neplăcutele indisponibilități mai vechi sau mai noi în compartimentul defensiv sau ofensiv al naționalei. Parțial, poate că anumite semne de întrebare le-am putut rezolva, deși trebuie să mai meditez asupra lor.

Rep.: În ansamblu, ce aprecieri generale pot fi făcute la adresa comportării echipei naționale?

A.N.: Jocul ei a fost la un nivel mediu. Cu excepția unor perioade bune, pe linia comportării apreciate în jocul, de pildă, din toamna trecută împotriva Cehoslovaciei, am înregistrat și unele minusuri. Este vorba de o suită de greșeli personale atât în atac cit și în apărare și de încetinirea ritmului de joc mai ales în acțiunile de atac, cauzate de prea multe pase laterale. În jocul ofensiv a apărut exageratul joc individualist al lui Iordănescu. Deși îl avertisem că Trésor este un fundaș cu un bun plasament, calculat la depozedări, Iordănescu n-a recurs și la alte mijloace

ce de depășire a adversarului direct, de exemplu, la „un-doi”-uri cu Radu Nunweiller sau cu Mircea Sandu. Dacă această partidă cu Franța n-a avut prea mult nerv, ca alte partide internaționale, cred că aceasta se datorește și unei oarecare ușurințe de a aborda această partidă, lucru recunoscut de jucătorii înșiși. Ați observat, nici publicul nu a reacționat, ca în alte dăți, la nereușitele echipei, golurile realizate la începutul fiecărei reprize, dovedindu-se a fi, în ultimă instanță, adevărate pastile de autoliniștire. Această superioritate a venit și din superioritatea noastră în joc pe toate planurile.

Rep.: Ce i-a plăcut, în mod special, antrenorului în această partidă?

A.N.: În primul rând, caracterul de fair-play al jocului de ambele părți. Mi-a fost teamă de anumite aduceri aminte de la jocul din 1969, la Reims. Apoi, am reținut: forma excelentă a lui Răducanu, ceea ce înseamnă că perioada de „carantină” pe care i-am impus-o a prins bine; excelența dispoziție de joc a mijlocășului Dumitru; evoluția foarte bună a lui Dinu, travaliu pe o mare rază de acțiune, pe toate posturile echipei — exclud hazardările lui risicante care nu-l caracterizează în echipa națională; vivacitatea lui Sătmăreanu, consider că a făcut cel mai bun joc al său în meciurile internaționale disputate acasă; o plăcută surpriză fundașul N. Ionescu devenit concurent serios al lui Deleanu, nerescând încă.

Rep.: În sfârșit, o ultimă întrebare. Privind în perspectivă jocul cu Ungaria, de la 29 aprilie

ce probleme vă preocupă, ce concluzii ați reținut după acest prim examen al anului 1972?

A.N.: E inutil să vă mărturisesc că dublele întâlniri cu reprezentativa maghiară schimbă foarte mult datele problemei. Miza lor va mobiliza înfinit mai mult pe jucători, puterea de angajament va depăși, sînt sigur, pe cea prezentă în meciul consumat simbută. Asupra minusurilor apărute în meciul cu Franța vom discuta amănunțit la reunirea lotului de la 20 aprilie, cînd vom analiza secvență cu secvență filmul înregistrat, cu toate abaterile de la disciplina tactică a echipei, ce nu vor putea fi contestate în niciunfel. În privința lotului nu văd modificări de ultimă oră, nici nu sînt adeptul lor, mai ales că nici nu apar concurenți. Experimentul cu Mircea Sandu, jucător pe care îl consider, de perspectivă, n-a reușit, după cum bine știți. Echipa nu l-a putut asimila așa de rapid cum vrem noi, dar nici el nu s-a străduit în suficientă măsură de a se încadra în angrenajul ei. Nici soluția cu Domide nu reprezintă ceea ce dorește în ciuda tehnicității ridicate pe care o are ardeanul și a jocurilor bune pe care le realizează în echipa sa, dar pe un alt post. Echipa națională are nevoie de un purtător al tricoului cu nr. 9 care să satisfacă necesitățile unui veritabil virj de atac. Dacă l-aș fi avut pe Dumitrache de acum cîțiva ani... Nici în privința postului de fundaș stînga nu sînt suficient de edificat. Soluți pentru ambele posturi? Poate se reface Dobrin, măcar să joace ultimele două etape înainte intreruperii campionatului; poate că și Deleanu va înregistra un creșterea de formă. Pînă la urmă, tot de la campionat aștept deciziile ferme, pentru că aici se verifică potențialul de joc al selecționabililor, aici își recapătă încrederea în posibilitățile lor. Aici, îi vom urmări îndeaproape pe Dobrin, Deleanu și pe ceilalți, despre care am discutat pe larg, după meciul cu Franța, cu antrenorii lor de la cluburi.

Factori de răspundere ai federației au fixat sarcini concrete pentru a asigura tuturor selecționabililor o pregătire la nivelul grelelor partide care ne așteaptă. Personal, plecînd de la bunele comportări în competițiile oficiale, ale reprezentativei, cred în reușita noastră.

Rep.: Vă mulțumim și vă dorim succes!

Interviu consemnat de Stelian TRANDAFIRESCU

RADIOGRAFIA M

SPECTATORI puțini în tribune, circa 25.000, printre care grupuri de suporterii ai echipei Franței, cu placarde („Allez France”). Peate televizarea în direct, poate caracterul amical al întâlnirii cu o echipă care nu figurează în primul eșalon european sau poate și una și alta explică asistența redusă.

AMBELE ECHIBE se aflau la prima lor ieșire publică în acest an și fiecare a urmărit o verificare: a noastră în vederea „sferturilor” Campionatului Europei, cea franceză pentru „Minicupa Mondială” din Brazilia.

CARACTERISTICA DOMINANTĂ a partidelor a rezultat și din scopul urmărit: a fost perfect amicală, (foarte puține fauluri), devenind la un moment dat cu adevărat un joc de verificare, în care fotbalistii noștri și-au permis și momente de relaxare, care erau să-i coste.

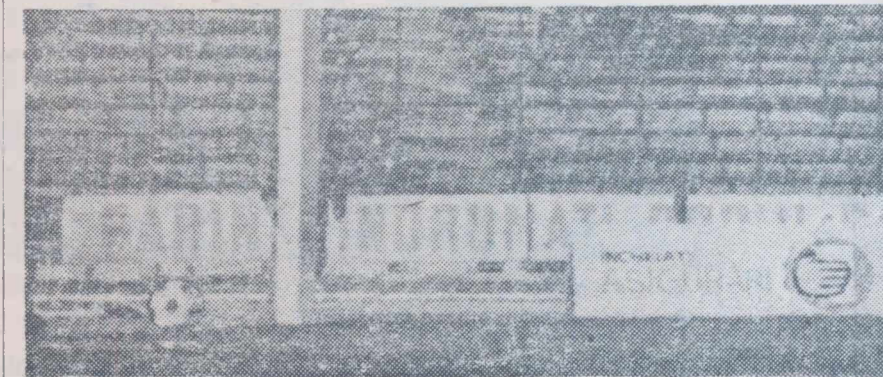
SUPERIORITATEA a fost evident

ROMANIA — FRANȚA

AU MARCAT: Iordănescu (min. 46), N. Ionescu (min. 46), Domide (min. 46), M. Sandu (min. 46), Mircea Sandu (min. 46), Trésor (min. 46), Mézy (min. 46), Quittel (min. 46), Beretta (min. 70), Moliitor).

ARBITRAJUL lui I. Strmecki (Iugoslavia)

de partea echipei noastre aproape din toate punctele de vedere: tehnic (execuții mai bune, combinații mai exacte), tactic (ca organizare și manevre), condiție fizică (rezistență) și teritorial (dominare în trei sferturi din meci). Capitolele la care s-au înregistrat minusuri: viteza în alergare și de joc, trecerea lentă din apărare în atac și linia de înaintare

FIȘA TEHNICĂ A MECIULUI

CUM AM PASAT:

În meciul de simbută, cei 12 jucători de cîmp folosiți de antrenorul Angelo Niculescu au dat 453 de pase (231 în prima repriză și 222 în cea secundă). Dintre acestea, 384 au fost precise, iar 69 greșite (aici am inclus și centrările nefinalizate). Deci, pasesle greșite reprezintă un procent de numai 15,23 la sută față de totalul paselor, ceea ce reprezintă un fapt pozitiv. Nu același lucru putem spune despre procentul paselor greșite, față de numărul acțiunilor de atac construite de fotbalistii noștri

(120), acesta fiind de 57,50 la sută, ceea ce constituie un aspect negativ, care trebuie să dea de gîndit.

Iată un clasament al celor 12 jucători pe baza raportului dintre pasesle precise și pasesle greșite — ce rezultă din tabelul nr. 1: 1. LUPESCU — nu a dat nici o pasă greșită; 2. Dumitru — 10,4 la sută; 3. Dembrowschi 15,7; 4. Sătmăreanu 17,2; 5. Nunweiller VI 17,3; 6. Dinu 17,5; 7. Nae Ionescu 18,7; 8. Deleanu 21,1; 9. Domide 23,3; 10. Lucescu 34,6; 11. Iordănescu 35,2; 12. M. Sandu 60,0.

DIALOG CU Georges BOULOGNE:

— Păreți afectat de rezultatul meciului, domnule Boulogne...

— Nu mai mult decît în alte situații asemănătoare. Fiecare dintre cele două echipe a avut 4-5 ocazii de gol, dintre care una a fructificat două, iar cealaltă nici una. Și aceea a fost echipa mea. Dar asta-i fotbalul. Azi îți ia, mîine îți dă...

JOCUL DE LA BUDAPESTA TREBUIE PRIVIT CA HOTĂRÎTOR

— Cum vi s-a părut echipa României?

— Practică un eficient joc colectiv, cu deplasări elastice între cele două faze, de atac și de apărare.

— Ce compartiment vi s-a părut mai puternic?

— Evident, apărarea. — Ca fost adversar al echipei Ungariei în preliminariile C.E., v-aș ruga să însoțiți cu gîndul echipa noastră în cele două confruntări cu învingătoarea grupei din care a făcut parte și Franța. Primii?

— Bineînțeles. Și cu mare plăcere.

— Ați reușit, în primul meci cu Ungaria, un apreciat 1-1 la Budapesta? Care a fost „rețeta” dv. tactică pentru acel joc și cum recomandați să acționeze echipa României la 29 aprilie, pe Neptstadion?

— Acel 1-1 obținut de noi a fost fructul soluției universale pentru orice joc în deplasare cu un adversar puter-

nic: apărare + contra-atac. Este calca cea mai rezonabilă, pe care o are în vedere, nu mă în-doiesc, și prietenul meu Niculescu. Nu știu care echipă din lume s-ar încumeta să joace la Budapesta numai pe atac.

— Care credeți că va fi perioada cea mai grea în jocul de la Budapesta?

— Primele 90 de minute...

— Privind meciul de la 29 aprilie prin prisma celor două partide internaționale pregătitoare — Ungaria - R.F.G. 0-2 și România - Franța 2-0 — care socotiți a fi punctul real (și realist) de plecare al celor două combatante?

— Pentru echipa Ungariei, 0-2 în compania lui Beckenbauer, Netzer, Müller et comp. a însemnat un duș rece, care a deșteptat și a ascuțit la maximum ambițiile. Este adevărat însă că ambiția nu poate înlocui — integral — clasa, care lipsește uno-

ra dintre jucătorii de azi ai lui Ilkovszky. Asta nu înseamnă, totuși, că ambiția nu rămîne o mare forță.

Pentru echipa României, 2-0 în compania noastră poate să însemne un indemn la o... bună pregătire a meciului de la Budapesta. Liniștit, cu un moral bun, dar și cu picioarele pe pămînt. Pentru că vă așteaptă un joc realment foarte greu.

— Cît de... greu? Altfel spus, ce șanse acordă celor două echipe?

— Înaintea meciului de la Budapesta, răspunsul meu este: 50 la sută pentru fiecare. După primul joc, aș putea fi mai precis...

— Să înțelegem, deci, că jocul de pe Neptstadion se prezintă în raționamentul dv. ca element determinant?

— Așa trebuie privit. Eu personal vă urez ca meciul de la București să fie cel determinant...

Marius POPESCU

CUM AM ATACAT:

Comparativ cu alte evoluții anterioare pe teren propriu, acțiunile de atac ale echipei noastre naționale au fost mai numeroase. Cifra de 120 indică o activitate ofensivă susținută, superioară net celei desfășurate de unsprezecele francez (86 acțiuni de atac). Pe reprize, înregistrările (notate în tabelul nr. 2) confirmă dominarea noastră terito-

rială din prima parte a jocului, cînd ne-am menținut mai mult în jumătatea de teren a oaspeților, păstrînd inițiativa cea mai mare parte a timpului. Se remarcă, de asemenea, faptul că majoritatea covârșitoare a atacurilor organizate pe direcția porții lui Carnus au fost, din punct de vedere al construcției, poziționale; în timp ce contraatacurile

	Repr. I		Repr. II		Total	
	Reușite	Nereușite	Reușite	Nereușite	Reușite	Nereușite
SĂTMĂREANU	32	7	26	3	58	10
LUPESCU	9	—	16	—	25	—
DINU	21	1	19	6	40	7
DELEANU	19	4	—	—	19	4
N. IONESCU	—	—	16	3	16	3
DUMITRU	39	4	28	3	67	7
NUNWEILLER VI	28	5	24	4	52	9
LUCESCU	14	6	12	3	26	9
DEMBROWSCHI	18	3	20	3	38	6
SANDU MIRCEA	5	3	—	—	5	3
DOMIDE	—	—	21	5	21	5
IORDĂNESCU	9	4	8	2	17	6
TOTAL	194	37	190	32	384	69

VIITOARELOR ÎNTÎLNIRI OFICIALE

MECIULUI

TA 2-0 (1-0)

6) și Dinu (min. 54).
Lupescu, Dinu, Deleanu
weiller, VI — Lucescu, Dombrov-
nescu.
cier, Novi, Rostagni — Michel,
G. Lech, Floch (min. 70 : Larqué),
avia), bun.

ură claritate. Situațiile critice și le-a
reat singură, prin câteva greșeli in-
dividuale și colective.
OASPEȚII și-au bazat jocul pe o
părare aglomerată, cu replieri
rompte și pe lansări pe contraatac.
u le-a reușit nici una nici alta,
atorită și unor intervenții de-a
reptul salvatoare ale lui Răducanu.
n general, au făcut o figură modestă.

REPRIZE	Atacuri poziționale			Contraatacuri			Total at. ofensive		
	REUȘITE	NEREUȘITE	TOTAL	REUȘITE	NEREUȘITE	TOTAL	REUȘITE	NEREUȘITE	TOTAL
I	10	52	62	—	2	2	10	54	64
II	11	44	55	—	1	1	11	45	56
TOTAL	21	96	117	—	3	3	21	99	120

u avut un caracter întâmplător.
In ceea ce privește numărul celor
1 de acțiuni de atac reușite, reali-
zările pot fi apreciate ca satisfacă-

DINU, AVANSAT PÎNĂ ÎN CAREUL
ADVERS, ȘUTEAZĂ PLASAT CU STÎNG-
UL ȘI...

O PRIMĂ REPRIZĂ net în avan-
tajul nostru, cu un gol marcat de
IORDĂNESCU (min. 16), șut prin
surprindere de la 18 m., o primă
intervenție a lui Răducanu la Floch,
un alt gol (Iordănescu), anulat de
arbitra pentru fault făcut de M. San-
du, numeroase cornere la poarta lui
Carnus, neefectuate. Apoi 30 mi-
nute din repriza a doua în nota de
dominare a noastră, un nou gol
(DINU, min. 54), Răducanu salvează
din nou (min. 57 și 62, tot la Floch!),
un „sfert de oră francez”, cu două
bare (Michel min. 77 și Lech min.
79) și o mare ocazie ratată de Ior-
dănescu (min. 87).

...PLONJONUL LUI CARNUS ESTE
ZADARNIC, BALONUL POPOSIND
ÎN PLASA.

SONDAJ DE OPINII PRINTRE ZIARIȘTII FRANCEZI

Mai numeroasă decît echipa de
fotbaliști deplasată de Georges Bou-
logne pentru meciul de la Bucu-
rești, a fost cealaltă echipă a „co-
coșului galic” prezentă în capitala
României, aceea a ziariștilor. Nu
numai de la Paris, ci din întreaga
Franța, comentatorii francezi au
ocupat la „23 August” aproape o ju-
mătate din masa presei. I-am ches-
ționat pe cîțiva dintre ei asupra
jocului. Iată cîteva din opiniile ex-
primate :

ROBERT BUREAU (Agence Cen-
trale de Presse) : „Echipa României
este foarte puternică acum, în spe-
cial din punct de vedere tehnic.
Dar și circulația mingii, percuția
atacanților sau puterea șuturilor au
fost notabile. Mulți dintre colegii
mei au vorbit despre ocaziile noas-
tre. E drept, ele au existat. Dar să
nu uităm că ele s-au datorat faptu-
lui că românii au luat meciul ușor
și că cele două bare ale noastre
s-au înregistrat atunci cînd dv. con-
duceați cu 2-0 și în jocul echipei
României intervenise o relaxare.
Timp de 65 de minute fotbaliștii
Franței m-au dezamăgit”.

JEAN CORNU (L'Equipe) : „Ro-
mânia a făcut o excelență primă
repriză, cînd a jucat legat și gru-
pat. A dovedit că posedă în rindu-
rile ei jucători de mare valoare,
ca Sătmăreanu și Iordănescu. Une-
ori uimitor prin intuiție și reușite,
Răducanu, dar a făcut și greșeli.
Noi, francezii, în afara a trei oca-
zii foarte mari, am avut și două
bare ; dacă barele sînt... bare, în
schimb, Floch a dovedit încă o dată
că posedă o tehnică primară. Știe
să depășească o apărare, dar nu
este prima oară cînd se dovedește
dezarmat în fața unei ocazii clare.
Cu astfel de jucători, nu puteam
reuși mai mult”.

JEAN ESKENAZI (France Soir) :
„O partidă de vacanță care, cu toa-
te astea, a scos în evidență foarte
multe lucruri. Pentru noi : necesi-

tatea unui atacant central nu numai
percutant, ci și realizator ; schim-
barea lui Carnus, care traversează
o perioadă nefericită ; o tactică
reală și realistă. Într-un cuvînt —
refacerea echipei în vederea tur-
neului din Brazilia. Pentru dv., n-ar
fi vorba tot de o regindire a echi-
pei — am auzit că au lipsit cîțiva
jucători cunoscuți pe plan interna-
țional, ca Dobrin, Dumitrache, Mo-
canu — dar de mai multă mișcare
în teren, în special în atac, da. Nu
uitați, ați întrecut o echipă puțin
reprezentativă pentru fotbalul fran-
cez, ca valoare a jocului practicat.
Meciul a scos în evidență o excel-
ență viitoare extremă dreptă :
Sătmăreanu”.

MICHEL LAURENT („Est Repu-
blicain”, Nancy) : „Meci de nivel
internațional mijlociu. Dacă îl com-
param cu partidele furnizate de
vest-germani, englezi, italieni sau
chiar unguri, se poate spune că jo-
cul a fost chiar slab. Dar asta, pen-
tru că românii n-au forțat. În gene-

ral, fotbalul văzut pe stadionul dv.
a fost prea „latin”. Pentru meciul
cu Ungaria va trebui să jucați alt-
fel, mult mai hotărît, mai decis”.

PIERRE LAGOUTTE (Le Parisien
Libéré) : „Echipa României a arătat
o tehnică excelentă și un perfect
control al balonului, dar — în ace-
lași timp — a jucat prea pozițional.
Jocul direct este, firește, mai efica-
ce. Aș putea spune că echipa Fran-
ței putea termina cel puțin la ega-
litate, dar nu o fac intrucit oca-
ziile — un fel de cadouri ale apă-
rării României — au fost mult prea
clare și nu era permisă ratarea lor.
Dar, pentru ca un gol să fie numă-
rat, trebuie marcat. Și de aceea, în
toate scriptele va rămîne 2-0 pen-
tru România”.

În drum spre poarta lui CARNUS,
DEMBROVSCI este oprit prin fa-
ult de mijlocașul MEZY (nr. 6).

ECHIPA ROMÂNIEI SUPERIOARĂ CELEI A FRANȚEI

(Urmare din pag. a 3-a)

a lui Carnus. Nerecunoașterea unui
atare adevăr ar constitui o gravă
eroare. Paradoxul își are explicația
în erorile comise de către fotbaliștii
români în faza de apărare. De mai
mică importanță (printre cauzele
fenomenului) a fost replierea une-
ori lentă a mijlocașilor și, în gene-
ral, preocuparea lor ceva mai mică
pentru chestiunile defensive. Mai
mult avea să conteze însă lipsa de
acoperire reciprocă dintre fundași,
spațiile deseori mari dintre ei, nesin-
cronizarea între omul care atacă și
cel pregătît să intervină în caz de
eșec. Dar cel mai mult au prejudi-
ciat aventurile lui Dinu. El trece
probabil printr-o fază de megalomanie.
Vrea să joace ca Beckenbauer.
Nimic rău în asta, dacă știi și dacă
poți. Dar e foarte neplăcut dacă nu
reușești să te ridici (poate doar deo-
camdată) la înălțimea modelului. Di-
nu a greșit simbătă părăsindu-și de-
seori zona, spațiu exploatat imediat

de către francezi prin contraatacuri.
Dinu a greșit simbătă încercînd de
cîteva ori să-l dribleze pe Lech și
eșuînd. Pe noi nu ne interesează
randamentul ofensiv al lui Dinu,
atita timp cît prețul acestuia este
dezechilibrarea apărării. El trebuie să
înțeleagă că va fi un jucător mare
dacă se va achita mai întii de atri-
buțiile lui esențiale. Numai după a-
ceea îl este permis să facă și ceva
în plus, ceva situat dincolo de sfera
obligățiilor sale expresse.

Echipa pregătită de către Angelo
Niculescu a trecut de astă toamnă
la un crez tactic ofensiv. În partida
cu Franța exprimarea acestei cotituri
n-a mai constituit o noutate. Avînd
în vedere înfruntarea proximă cu
echipa Ungariei am fost mai tentați
să urmărim nu atît veleitățile ofen-
sive ale echipei noastre, cît echilibrul
ei interior, precum și disponibilită-
țile ei pentru ambele situații ale
jocului. Prin această prismă trebuie
să afirmăm că ne îngrijorează vul-
nerabilitatea manifestată, frecvențele
secvențe de dezechilibru pe care le-a

trait echipa română. Un meci în care
Răducanu a ajuns în atîtea momente
și situații disperate, deși adversarul a
fost de tîrîc medie, este expresia
unor comportări inadecvate. Eviden-
ța s-a impus tuturor capetelor luci-
de.

Replica oferită de fotbaliștii fran-
cezi ni se pare situată la mare distan-
țanță de condițiile viitorului meci de
la Budapesta. Pare întemeiat să afir-
măm că jocul de simbătă n-a con-
tribuit în esență la ameliorarea e-
chipei naționale, ci la evidențierea
unor stări de fapt bune și rele, dar
cunoscute. Ne-ar mai trebui (la mo-
dul ideal) un adversar foarte puter-
nic, pe un stadion străin. Dar acees-
tea sînt necesități (recunoaștem) mai
greu de acoperit. Printre marile pro-
bleme rămase spre rezolvare an-
trenorului Niculescu rămîn revitali-
zarea lui Lucescu, găsirea unei so-
luții reale în virful liniei de atac,
corectarea energică a sistemului de
apărare. Bun, Nae Ionescu, dar, un
Deleanu în zi mare, ar fi, totuși,
deocamdată o soluție mai fericită.

DUPĂ JOCL DE TINERET FRANȚA—ROMÂNIA

DESPRE O PIERDERE ȘI UN CÎȘTIG

După cum e știut, prima
evoluție din acest an a selec-
ționatei noastre de tîneret —
duminică la Le Havre, în
compania reprezentativei si-
milare a Franței — a fost
marcată de un sever 0-3. Un
scor sever, privit așa pe ta-
belă, dar mult prea crud cu
echipa învinsă, apreciind după
cel, petrecute de fapt pe cin-
pul de joc. Acolo, unde cel
puțin o repriză, fotbaliștii co-
măni au luptat de la egal cu
partenerii lor de întrecere (ca
dovadă în acest sens și rapo-
rortul șuturilor pe poartă :
8-8), angajîndu-se într-un
splendid efort, în pofida tere-
nului inamic pentru ambele
combatante, din cauza ploii.
Că acest 0-3 n-a reflectat
chiar fidel raportul de forțe,
s-a simțit și din aplauzele de
pe parcursul și de la sfîrșitul
partidei ale sportivilor public
local, s-a simțit, mai ales,
lecturînd, a doua zi, comenta-
riile presei de specialitate.
„Singur, cerul a fost trist”,
își intitulează Victor Peroni,
trimisul ziarului „L'Equipe”,
articolul său, plăcut impresio-
nat de accentuata notă de
dynamism a partidei la care
în prima repriză și-a adus

FRANȚA — ROMANIA 3-0 (1-0)

AU MARCAT : JOUVE (min. 44), LACOMBE (min. 62)
și PIASECKI (min. 88).
STADIONUL Municipal ; teren desfîndat ; timp ploios ;
spectatori 3 000.
FRANȚA : Bertrand — DOMENECH, BURKHARD, Gor-
don, Vanucci — JODAB, Jouve — P. REVELLI, Lacombe,
Piasecki, LECHANTRE.
ROMANIA : Costas — JURCA, Smarandache, OLTEANU,
Mateescu — Mulțescu, BOLONI, Ghergheli (min. 50 Ta-
năsescu) — Sima, Dudu Georgescu, Petreanu.
A condus satisfăcător FRANZ GELUCK (Belgia).

din plin contribuția și forma-
ția noastră. Și colegul său,
Robert Vergne, găsește cuvînte
de laudă la adresa fotba-
liștilor oaspeți : „La români,
Smarandache, Olteanu și aripa
stîngă, Petreanu au lăsat o
foarte bună impresie, în sinul
unei echipe care a fost, de-
sigur, dominată de o formație
mai puternică decît ea, dar
cărora nu-i lipsește valoarea”.

Apreciem drept sever acest
rezultat, desigur și pentru fap-
tul că un scor mai strîns pe
terenul de la Le Havre ar fi
ajutat echipa română să de-
pășească greul handicap cu

Sătmăreanu II, Simionas, Ol-
teanu, Kun, Brososchi și
Marcu) acum lui C. Drăgusiu,
cel care i-a succedat la con-
ducerea tehnică, din vechiul
lot i-au rămas doar doi ju-
cători (Smarandache și Oltea-
nu), vîzîndu-se nevoit să a-
peleze și la fotbaliștii din Di-
vizia B : Jurcă, Mateescu,
Dudu Georgescu, Tănăsescu,
dintre cei care au jucat, și
Casal, care a fost rezervă pen-
tru partida de la Le Havre.

Și totuși, tot răul spre bine,
pentru că acești jucători de
Divizia B își depășesc prin
valoare categoria în care acți-
vează. Ne-au demonstrat-o cu
prisosință, acum la Le Havre,
fundașul Jurcă, cărui îi pre-
vedem o carieră frumoasă,
înaintașul D. Georgescu, pre-
cum și (alt cît a jucat), mi-
locașul Tănăsescu. Și această
verificare a unui lot mai
larg, cuprînzînd jucători din
eașalonul secund al fotbalului
nostru, constituie un cîștig
demon de luat în seamă în mo-
mentul de față.

G NICOLAESCU

Le Havre, 10 aprilie

REPRIZE	DISTANȚA			PRECIZIE			EFICIENȚA		
	DIN AFARA CARELUI	DIN CAREU	TOTAL	ÎN AFARA PORȚII	PE POARTĂ	GOL	TOTAL	NEPERICULOASE	PERICULOASE
I	7	3	10	7	2	1	10	6	3
II	6	5	11	3	7	1	11	7	3
TOTAL	13	8	21	10	9	2	21	13	6

Cu regularitatea bătailor unui metronom, calme, cu rezultate favorabile, în general, gazdelor, se consumă etapele în eșalonul secund. Așa s-a întâmplat și duminică în cele cinci partide ale seriei I: **localnicii au realizat șapte puncte, iar oaspeții doar unul!** Performerii sînt feroviarul din Pașcani, care în lupta cu o duc pentru a urca în clasament, au smuls un punct prețios la Cimpina. Surprinzătoare ni se pare înfrîngerea categorică suferită de F. C. Galați la Plopieni. După evoluțiile bune din Cupa României și, de altfel, din etapele anterioare ale campionatului (în retur: două victorii acasă și un egal în deplasare), formația gălățeană anunța că este pusă pe fapte mari. Dar, duminică gălățenii, pe lângă unele lucruri frumoase arătate în jocul de cîmp, au manifestat carențe serioase, în special, în apărare. În celelalte trei partide s-au înregistrat scoruri strînse, cîștigătoare urcînd cîte una sau două trepte în clasament.

Semi-etapa de duminică n-a produs

SERIA I

REZULTATE: S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște 2-1 (1-1); Politehnica Galați — Portul Constanța 1-0 (0-0); Progresul Brăila — Chimia Rm. Vilcea 1-0 (0-0); Metalul Plopieni — F.C. Galați 3-0 (1-0); Poiana Cimpina — C.F.R. Pașcani 1-1 (1-0).

1. Sportul studentesc	18 11 7 0 33-18 29
2. S.N. Oltenița	19 10 4 5 25-24 24
3. Progresul Buc.	18 9 5 4 33-14 23
4. Politehnica	19 8 7 4 26-14 23
5. F. C. Galați	19 9 3 7 25-23 21
6. Metalul Tîrg.	19 7 5 7 20-22 19
7. Știința Bacău	18 5 8 5 16-19 18
8. Ceahlăul	18 7 4 7 24-29 18
9. Progresul Brăila	19 7 3 9 16-16 17
10. Metalul Plopieni	19 7 3 9 22-24 17
11. Metalul Buc.	18 5 6 7 18-17 16
12. Dunărea	18 6 4 8 16-24 16
13. C.F.R. Pașcani	10 6 3 10 22-25 15
14. Poiana	19 6 3 10 19-27 15
15. Chimia Rm. V.	19 5 4 10 16-30 14
16. Portul	19 3 7 9 19-24 13

MECIURI RESTANTE (13 aprilie): Ceahlăul P. Neamț — Progresul București, Metalul București — Sportul studentesc București; 20 aprilie: Știința Bacău — Dunărea Giurgiu.

ETAPA VIITOARE (16 aprilie): F.C. Galați S.N. Oltenița, Progresul București — Dunărea Giurgiu, Poiana Cimpina — Știința Bacău, Portul Constanța — Sportul studentesc București, C.F.R. Pașcani — Metalul Plopieni, Progresul Brăila — Politehnica Galați, Metalul Tîrgoviște — Ceahlăul P. Neamț, Metalul București — Chimia Rm. Vilcea.

modificări spectaculoase în configurația clasamentului. Echipa S. N. Oltenița a făcut o „rocădă” cu Progresul București, reocupîndu-și locul (2) de la începutul returului, iar Progresul Brăila și Metalul Plopieni au urcat cîte două locuri în duna Metalului București și a Dunării Giurgiu. În partea superioară, Sportul studentesc București continuă să domine seria, iar în subsol — apele încă nu s-au limpezit, deoarece diferențele mici de puncte dintre mai multe echipe pot fi recuperate și, implicit, să se producă modificări.

După cele patru etape disputate în retur se constată că, în general, **avantajul terenului este hotărîtor** în înclinarea balanței în favoarea echipei gazdă, că oaspeții vin cu gîndul de a pierde la o diferență cît mai mică de goluri sau în cazul cel mai fericit să „ciupească” un punct. Semnificativ ni se pare, în acest sens, faptul că în acest retur oaspeții n-au cîștigat nici un meci! De aceea, cele mai multe partide au fost de un nivel mediu și s-au caracterizat printr-un duel permanent între înaintașii formației locale și apărătorii adversi. Vizionînd asemenea jocuri în care favoriții cîștigă, nici chiar cei mai înflăcărați suporterii nu se pot declara mulțumiți de spectacolul ce li s-a oferit! De aceea, ei așteaptă cu firească nerăbdare ca, indiferent de învingător, să asiste la jocuri de cît mai bună calitate.

Pompiliu VINTILĂ

Fază din meciul Poiana Cimpina — C.F.R. Pașcani

Foto: C. BEREȘTEANU

Nu, n-am fi vrut să începem astfel comentariul nostru, dar... performanța reușită duminică de echipele din seria secundă, cele care s-au deplasat, constituie un neașteptat și nedorit record în materie. Duminică, oaspeții, în cele cinci jocuri disputate, n-au reușit să înscrie nici un gol. E o performanță rarisimă. C.S.M. Sibiu a pierdut la Satu Mare cu 1-0, C.F.R. Arad, la Mediaș, cu același scor, Minerul Anina, cu 2-0, la Bistrița, C.F.R. Timișoara (care spera la primul loc, chiar și astăzi), cu același scor în fața ultimei clasate pînă duminică, Olimpia Oradea. Doar Electroputerea a reușit un 0-0, la Hunedoara, rezultat în urma căruia, culmea, a coborît pe ultimul loc.

Aceste cinci rezultate au scos în evidență criza prin care trec cele mai multe din aceste formații în privința eficacității.

Desigur în aprecierile ce se fac la adresa seriei secundă a Diviziei B trebuie să se țină seama că trei partide au fost amînate, și astfel, etapa a fost lipsită de aportul formațiilor frunțase. Mîine va fi ziua lor. Pînă atunci, se cuvine a fi remarcat faptul că, fără să joace, C.S.M. Reșița a rămas cu avantajul de șase puncte nealterat, că Minerul Baia Mare și Vulturii Textila Lugoj și-au păstrat locurile. De ce? Pentru că echipele din Timișoara, mereu cu mari intenții, sînt o adevărată decepție, Corvinul Hunedoara și C.S.M. Sibiu nu pot ieși din mediocritate, că Metalurgis-

tul Cugir și Minerul Anina se mulțumesc cu puțin (adică cu un loc la mijlocul clasamentului, fără dureri și bătaie de cap). O frumoasă surpriză ne oferă proaspăta promovată, Vulturii Textila Lugoj, care, modestă și ambițioasă, a ajuns pe locul patru, înaintea unor echipe cu pretenții mai mari.

O situație neașteptată, și greu de anticipat, oferă clasamentul la ora actuală. Echipa de pe locul șapte — Metalurgistul Cugir — este amenințată cu retrogradarea! Zece formații sînt eșalonate pe distanța doar de două puncte și cele 11 etape care au mai rămas le pot oferi surprize nedorite. Printre aceste formații se află și Politehnica Timișoara. Așadar, de la frumoasele visuri de promovare în „A”, pînă la Divizia C e doar un pas. Aprigă luptă va fi în această serie și de aceea partidele de aici se cuvin a fi onorate cu arbitraje de bună calitate. Un punct sau două cîștigate în deplasare contează enorm.

Constantin ALEXE

SERIA A II-a

REZULTATE: Olimpia Satu Mare — C.S.M. Sibiu 1-0 (1-0); Gloria Bistrița — Minerul Anina 2-0 (1-0); Olimpia Oradea — C.F.R. Timișoara 2-1 (1-0); Corvinul Hunedoara — Electroputerea Craiova 0-0; Gaz metan Mediaș — C.F.R. Arad 1-0 (0-0).

1. C.S.M. Reșița	18 12 4 2 29-9 28
2. Minerul Baia M.	18 9 4 5 31-17 22
3. C.F.R. Timișoara	19 8 5 6 25-15 21
4. Vulturii Textila	18 8 4 6 17-23 20
5. Gloria	19 8 3 8 21-20 19
6. C.F.R. Arad	19 7 5 7 21-23 19
7. Metalurgistul	18 8 2 8 14-16 18
8. Minerul Anina	19 8 2 9 21-28 18
9. Politehnica Tim.	18 6 5 7 23-20 17
10. Corvinul	19 7 3 9 20-18 17
11-12. C.S.M. Sibiu	19 7 3 9 16-23 17
11-12. Olimpia Satu M.	19 7 3 9 12-19 17
13. Gaz metan	19 7 3 9 13-22 17
14. Chimia Făgăraș	18 7 2 9 27-26 16
15. Olimpia Oradea	19 7 2 10 23-23 16
16. Electroputerea	19 6 4 9 14-25 16

MECIURI RESTANTE (13 aprilie): Chimia Făgăraș — C.S.M. Reșița, Politehnica Timișoara — Metalurgistul Cugir, Minerul Baia Mare — Vulturii Textila Lugoj.

ETAPA VIITOARE (16 aprilie): Minerul Anina — Olimpia Oradea, C.S.M. Sibiu — Minerul Baia Mare, C.F.R. Arad — Olimpia Satu Mare, C.F.R. Timișoara — Gloria Bistrița, Gaz metan Mediaș — Politehnica Timișoara, Metalurgistul Cugir — C.S.M. Reșița, Chimia Făgăraș — Corvinul Hunedoara, Electroputerea Craiova — Vulturii Textila Lugoj.

„ÎN CURÎND SE VA MEDITA ASUPRA «FENOMENULUI PITEȘTI» ÎN MATERIE DE FOTBAL”

De curînd, Fotbal Club Argeș a implinit patru ani de la înființare. După ce la începutul intervalului a avut o existență cam vegetantă, ulterior această instituție sportivă a acumulat resurse și s-a dezvoltat vertiginos. În prezent, F. C. Argeș contează pe un excelent ansamblu de baze și de instalații sportive, proporționale cu exigențele de pregătire ale fotbalistului de performanță. Antrenarea, controlul medical, alimentația și recrearea jucătorilor, toate operațiunile esențiale se pot efectua în incinta clubului. Organizarea și structurile materiale ale lui F. C. Argeș sînt astăzi superioare majorității unităților sportive din țară. Cultivarea în exclusivitate a fotbalului, facilitează conducerii acestui club concentrarea tuturor resurselor umane și financiare existente pentru desfășurarea activității pe o rază care ține de la echipele de copii pînă la formația din prima divizie. Un corp de tehnicieni consacrați, animat de Leon Ianoșchi, încearcă să creeze un stil, o școală în perimetrul căreia să fie cultivate noile talente autentice. Bugetul lui F.C. Argeș a fost în ultimii doi ani excedentar, datorită încasărilor și altor surse create și întreținute cu ingeniozitate. Preocupările în acest sens sînt constante, iar ca o dovadă vom menționa că la 1 Mai va fi inaugurat, la sediul clubului, un cinematograful în aer liber, inclus în circuitul public, ale cărui încasări vor alimenta veniturile clubului. Pentru acoperirea celor două milioane și jumătate, cifra cheltuielilor anuale, nu se primesc decît 500 000 lei drept subvenție de la F.R.F., restul fiind acoperit din surse proprii. Intențiile conducerii lui F.C. Argeș sînt să ajungă în curînd la o situație financiară care să-i permită re-

nunțarea la orice sprijin exterior. Comportarea bună a divizionarei A și jucătorii de perspectivă care se dezvoltă la ora de față în centrul de copii și juniori sînt dovezi peremptorii despre detenta primului nostru club, în exclusivitate de fotbal. Toate cele enumerate sînt realități, probate, obținute, precum mărturisea Puiu Rapoport, vicepreședintele clubului, grație sprijinului F.R. Fotbal, precum și ajutorului multilateral și îndrumărilor Comitetului județean de partid. „Nu-mi amintesc să fi fost măcar o singură dată refuzată. Intotdeauna autoritățile locale ne-au ascultat atent și ne-au dat ajutor prompt și substanțial. Oricît ne-am fi străduit noi, salariații clubului, fără o asemenea

Cu ocazia vizitei făcute la F. C. Argeș, acum la data cînd clubul împlinește 4 ani de existență, am stat de vorbă și cu tov. Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean de partid Argeș. Grijă, luciditatea și entuziasmul autorităților locale sînt excelent exprimate în punctul de vedere care urmează: „Mulți ne întrebă de ce ținem noi la F. C. Argeș? Pentru aceleași motive pentru care țin arădenii la U.T.A., brașovenii la Steagul roșu și constănțenii la Farul. Care sînt aceste motive? Sportul, în general, a devenit o necesitate pentru omul modern. Afit practicarea sportului, cît și spectacolul sportiv, iar fotbalul, dintre sporturi, poate însemna, atunci cînd ai și

tacul de înaltă finută. Vrem ca echipa noastră să manifeste o tehnică impecabilă, curaj, voință, perseverență și o atitudine față de adversar și de public perfect cavalerescă. Avem credința că F. C. Argeș s-a înscris pe această cale. Opinia publică judecă un club după rezultate, fără să se intereseze de calitatea bazei materiale. Dar noi știm că rezultate nu se obțin, dacă nu există condiții adecvate de pregătire. Motiv pentru care am făcut eforturi pe plan local în vederea amenajării de terenuri și instalații. Eo mare bucurie pentru noi să vedem copiii și tinerii, cei mai talentați din oraș și din județ, întrecîndu-se într-o ambianță cît mai plăcută. Sprijinim sportul în an-

pentru atletism — la Pitești sala de sport „1 Mai” etc). Am primit fonduri pentru asta, dar am și beneficiat în mare măsură de munca patriotică a tineretului. E foarte important să se dea posibilitate tinerilor să-și construiască singuri baze sportive.

Revenind la fotbal și la F. C. Argeș, vreau să mai spun că intenționăm să pregătim un program de perspectivă pentru următorii 5 sau 10 ani. Fotbalul are și el nevoie de prognoze. Ce facem noi, în general, sînt acțiuni curente, gîndite pe perioada unui campionat. De aceea, avem deseori dezamăgiri. Ar fi cu totul altceva, ca pe lângă imediat, să vedem și perspectiva, să stabilim obiectivele mari, mijloacele și metodele de îndeplinire. Ne gîndim să invităm la Pitești pe cei mai reușiți specialiști din țară, cu ajutorul cărora să realizăm programarea dezvoltării fotbalului local, pe toate planurile. Sînt convins că federația va avea motive să mediteze serios asupra „fenomenului Pitești” în materie de fotbal”.

Iată o serie de date și de puncte de vedere concludente pentru eficacitatea formulei „club de fotbal”, precum și pentru concentrarea însemnatelor energii locale, capabile să dinamizeze și să fortifice o asemenea instituție sportivă. Galațiul încearcă acum cu mijloace adecvate o a doua mare ofensivă pentru lansarea unui club similar. Credem că și alte orașe sînt gata să-și manifeste generozitatea, interesul și afecțiunea lor față de fotbal. Constanța, de pildă, ar fi dispusă să demareze imediat, iar federația ar trebui să încurajeze orice inițiativă serioasă în acest sens.

Romulus BALABAN

F.C. ARGEȘ LA 4 ANI DE EXISTENȚĂ

solicitudine, n-am fi realizat mare lucru”.

Cu o grijă deosebită pentru amplificarea și întreținerea unor relații de prietenie cu numeroase cluburi din alte țări și cu personalitățile ale fotbalului internațional, F. C. Argeș încearcă să ducă o politică de club mare. După patru ani, se poate afirma că ideea clubului de fotbal este fertilă, este de necontroversat; realizările obținute la Pitești în plan organizatoric și în planul instalațiilor sportive fiind pe deplin convingătoare.

După parcurgerea acestei etape, diriguitorii clubului se gîndesc să propună federației aprofundarea experimentului, extinderea sa din sfera concepției (club monosportiv), în planul relațiilor dintre jucătorii și club. Domeniu, să recunoaștem, de maximă importanță.

jucători talentați cum avem noi la Pitești, poate oferi spectacole de mare frumusețe, de concentrație tensiune, trăiri situate dîncolo de un înalt prag emoțional. Noi cultivăm fotbalul ca pe orice altă activitate umană în stare să ofere frumusețe, stări de elevație sufletească. Fotbalul este un crîmpei de viață, speranțele, bucuriile, deseori amărăciunile și energiile pe care le declanșează sînt autentice și au ecouri însemnate în starea de spirit a oamenilor. Douăzeci de mii de spectatori vin duminică, pe stadionul „1 Mai”, să vadă F. C. Argeș. Dar, de fapt, aproape tot orașul participă, fiindcă oamenii se întorc acasă și întreaga familie află, se interesează, trăiește astfel evenimentul. Iată pentru ce, creînd acest club de fotbal, și sprijinindu-l dezvoltarea, noi dorim să oferim oamenilor un spec-

samblu, nu numai fotbalul și să nu vă mirați peste cîțiva ani, cînd de aici, din Argeș, se vor ridica valori ale sportului românesc în toate ramurile. Un oraș și un județ care se echipează cu o industrie modernă într-un ritm foarte înalt, cum se întîmplă la noi (în 1975, Piteștiul va ajunge al doilea oraș al țării), trebuie să realizeze o concordanță între baza economică și viața cultural-sportivă. Vrem să asigurăm un asemenea echilibru, vrem să creăm oamenilor reflexul sportului. „Aleargă, să fii sănătos” e deviza sub care vom organiza mari cîrșuri pentru toată populația, de la copii la pensionari. Și eu am să alerg.

În ultima vreme s-au construit în oraș și în județ o serie de baze sportive (una pentru Combinat, alta în zona Găvana pentru muncitorii de acolo, un stadion

VIITORII NOȘTRI ADVERSARI

Șapte din vedetele noii reprezentative a Perului (de la stînga la dreapta): CUBILLAS, REYES, SOTIL, BAILLETTI, MUNANTE, ROJAS și BARBADILLO.

FOTBALIȘTII PERUVIENI — DE LA DIDI LA BAROTI

● SCHIMBARE ÎN MANIERA DE JOC A NAȚIONALEI? ●

Fotbaliștii peruvieni și-au început turneul care are un traseu pe trei continente: Africa—Europa—Asia.

După cum se știe, reprezentativa Perului va evolua și la București, în compania selecționatei olimpice a României. Partida este stabilită pentru data de 23 aprilie și este menită să constituie unul din evenimentele fotbalistice ale anului, dat fiind buna reputație de care se bucură soccerul peruvian în cercurile internaționale.

Ultima sa evoluție în cadrul unei competiții de mare răsunet, campionatul mondial din Mexic, a contribuit la consolidarea acestui prestigiu. Dacă vă amintiți, Peru a făcut parte din grupa de la Leon, alături de R.F. a Germaniei, Bulgaria și Maroc, clasându-se pe locul doi și calificându-se pentru „sferturile” C.M. Atunci, Peru a câștigat cu 3—2 în fața Bulgariei (după ce fusese condusă cu 2—0) și cu 3—0 asupra Marocului, dar a pierdut la luptă, cu 3—1, în fața echipei lui H. Schön. În „sferturi” Brazilia a fost nevoită să depună mari eforturi pentru a dispune cu 4—2 de oamenii antrenat de faimosul Didi, fostul internațional brazilian. În Mexic, Peru a impus printre alții pe Cubillas — golgeterul echipei (5 goluri, locul 3 în clasamentul

C.M.), Gallardo, Chumpitaz, Challe, Sotil, Mifflin și Reyes.

Toți acești jucători vor fi prezenți și la București. De altfel, ei sînt singurii supraviețuitori din lotul lui Didi, cel care a imprimat echipei stilul ofensiv. „Să marcăm mai multe goluri decît adversarul” — acesta era principiul lui, și Peru a lăsat o excelentă impresie pe stadioanele mexicane.

De atunci însă s-au produs schimbări în conducerea tehnică a echipei naționale. Didi a plecat, iar în prezent cîrmurile reprezentativei se află în minile cunoscutului tehnician maghiar Lajos Baroti, fost selecționar al Ungariei. Baroti și-a început activitatea luînd în primul rînd măsuri pentru instaurarea unei discipline ferme printre jucători. Apoi, a început selecționarea lotului pentru „Mînicupa Mondială” din Brazilia, cu gîndul însă, la preliminariile C.M. Lista celor 23 de jucători am publicat-o în numărul trecut și nu vom reveni asupra ei decît pentru a sublinia faptul că Baroti, pe lângă „mondialii” amintiți, a inclus în lot o serie de elemente tinere, printre care numeroși jucători din echipa care a jucat în preliminariile turneului olimpic. Cu acest lot, Baroti vrea ca Peru să confirme la „Mundialito”, cum i se spune competiției din Brazilia din iu-

nie-iulie, frumoasa impresie lăsată în Mexic.

El și-a făcut cunoscute, cu fermitate, două principii:

1) Nici un jucător nu este de neînlucuit.

2) Disciplina va fi un element fundamental în întreaga activitate a echipei. „Voi fi intransigent — a spus el. Jucătorul care nu va aplica indicațiile mele va fi exclus din lot, oricare ar fi el”.

Se pare că Baroti, orientîndu-se după evoluția actuală a fotbalului pe plan internațional, vrea să facă o schimbare în maniera de joc a echipei naționale. Judecînd după componența lotului (în care cei mai mulți jucători fi dă clubul... Defensor) și după comportarea selecționatei olimpice, Baroti — se crede în Peru — preferă jocul de apărare întărit și contraatacul, în cadrul căruia însă jucătorii își pot manifesta temperamentul, calitățile tehnice, ingeniozitatea și inspirația în construirea acțiunilor.

În ce măsură a reușit sau va reuși antrenorul maghiar vom vedea în cursul turneului în Africa, Europa și Asia, contractat tocmai pentru pregătirea echipei, din toate punctele de vedere. Și bîncițeles la București, la 23 aprilie împotriva selecționatei noastre olimpice. (p.g)

ESTE RÎNDUL LUI UWE

Stanley Matthews, Di Ștefano, Lev Iașin... Acum este rîndul lui Uwe Seeler, fotbalist de legendă, a cărui activitate se confundă cu fotbalul vest-german din ultimii 15 ani, pe care l-a dominat și în cadrul căruia s-a impus cu puternica-i personalitate. La 1 mai iese din arenă și „bătrînul” Uwe. Atunci, pe Volkspark-stadion din Hamburg, fotbaliști celebri din toată lumea vor fi prezenți pentru a da omagiu celui căruia le-a fost un loial adversar pe stadion și un prieten sincer în viața de toate zilele. Vor fi atunci prezenți Pele, Bobby Charlton, Schnelinger, Geaici și...

— Da, acum este rîndul meu să mă retrag. Înaintea mea s-a retras Iașin. Și ce rău mi-a părut!

— Ce ne puteți spune despre adversarii pe care i-ați înîlnit de-a lungul carierei?

— Este greșit spus adversarii. Nu am avut decît prieteni. Cel mai valoros dintre ei rămîne Pele. Și nu înțeleg de ce se retrage așa devreme. Este cel mai mare jucător al tuturor timpurilor, stăpînul mingii pe care o domină cu naturalitate.

— Vă asemănați la joc?

— Absolut deloc. Din punct de vedere al stilului și al calităților fizice sîntem diametral opuși.

— De ce vă retrageți?

— Pînă acum cîlta timp era ușor să joc. Aveam viteză, energie, putere. Astăzi îmi este mult mai greu. Ceea ce cîndva a fost o plăcere a devenit acum un chin. În trecut, cînd aveam concediu, după cîteva zile reveneam din nou la minge. Acum aș dori

să nu se mai termine concediul...

— Ce este un centru atacant?

— Dușmanul tuturor. Al publicului, dacă nu marchează, al echipei dacă nu câștigă, al adversarului dacă... marchează. Și chiar al arbitrilor, care în cele mai multe cazuri fluieră în avantajul apărătorilor.

— Care a fost adversarul dv. cel mai dificil?

— Fără discuție, italianul Bertini, maestru în intervențiile „radicale”. Cînd am jucat împotriva lui n-a căutat nici un moment minge, ci numai picioarele mele. Cînd sâream la cap mă trăgea de tricou, mă imbrîncea, mă ținea de mină.

— Cel mai frumos gol pe care l-ați înscris cu capul?

— În Mexic, contra Angliei...

— Dar celebrele „foarfeci” pe care le executați cu alita ușurință?

— Unii cred că acest mod de acțiune, uneori, este o exhibiție de circ. Dar nu, este drumul cel mai scurt către poartă cînd ești cu spatele la aceasta: se evită contactul cu adversarul și ai mare șansă să surprinzi portarul!

— Datorați ceva fotbalului?

— Totul.

— Ce credeți despre tinerii jucători de astăzi?

— Li se oferă mult mai mult decît dau ei. Este motivul pentru care mulți cad în mediocritate, se plafonează repede.

— Ce sfat le-ați da acestora?

— Succesul nu vine niciodată singur, el trebuie cucerit.

(După STADIO Bologna)

Pentru prima oară în istoria fotbalului sovietic, toți factorii de răspundere ai acestui joc s-au întrunit laolaltă în Sala Coloanelor din Palatul Sovietelor din Moscova. Au fost prezenți reprezentanții ai organizațiilor centrale de tineret și simdicale, ai comitetelor de educație fizică și sport, delegați ai comitetelor sportive din Ministerul Apărării și ai asociației Dinamo.

La ordinea de zi au stat pregătirile pentru grelele sarcini ce stau în fața fotbalului sovietic atît în competițiile interne, cît și în cele internaționale, pregătirea olimpică și situația de fapt în preajma acestor mari confruntări.

Principalul raportor, C. Arutunian, secretar al Comitetului central al Comsomolului, a expus îngrijorarea ce domnește față de decalajul existent între fotbalul sovietic și celelalte ramuri de sport, atît în ce privește succesele realizate, cît, mai ales, lipsa de creștere

PREOCUPĂRI ACTUALE ÎN FOTBALUL SOVIETIC

sub aspect calitativ. Această situație, privind cei mai populari dintre sporturi ridică numeroase semne de întrebare. Din restul rapoartelor și luărilor de cuvînt, a reieșit grija față de nivelul fotbalului sovietic, care, în ciuda unor succese socotite nesemnificative, nu satisface nici publicul, nici pe specialiști. Pregătirea atletică și viteza nu corespund nivelului marelui fotbal actual și de aceasta se face vinovată întreaga conducere tehnică, antrenorii și jucătorii. Toți vorbitorii au fost de acord că fotbalul sovietic trebuie să se dea locului celui care, cu prețul celor mai energice măsuri și a unei munci uriașe.

Au vorbit L. Zencenko, șeful secției de fotbal din C.E.F.S. — U.R.S.S., maeștrii emeriti ai sportului G. Kaciain și V. Huxainov, pilotul cosmonaut V. Sevastianov, artiști, ingineri, oameni ai muncii, etc. În numele veteranilor a jucat cuvîntul celebrul fost internațional Iașin, iar jucătorii au fost prezenți prin cuvîntul maeștrului emerit al sportului A. Șesternev.

În încheiere, pilotul cosmonaut, 3-rai Lt. V. LEONOV a înmînat celor mai buni jucători ai țării insigna candidaților olimpici.

MOMENT PENULTIM ÎN CUPELE EUROPENE

Cele mai zgîrcite meciuri, în inspirații pentru ce va fi, pot fi considerate fără grijă acelea din prima manșă a semifinalelor cupelor europene. Patru rezultate egale din șase și, în rest, două victorii la limită ale gazdelor. Putem spune, firește, avantaj pentru oaspeții, de vreme ce ei au cucerit... patru puncte în deplasare. Dar înseși aceste egalități nu demonstrează că a devenit foarte greu să câștigi pe teren propriu și că aceasta o vor constata chiar la 19 aprilie oaspeții de miercură trecută, deveniți acum... gazde? Credem că da. Într-un comentariu făcut la începutul sezonului de primăvară afirmam, ca o constatare determinată de timp, că în competițiile continentale avantajul terenului începe să piardă... teren. Acele aproape matematice victorii pe gazonul propriu, condiționate doar de proporția succesului pentru asigurarea calificării, sînt tot mai puține și asta nu-l deloc rău. Întrecerile în sine nu au decît de câștigat prin mărirea imprezibilității rezultatelor. Și ce și-ar putea dori altceva fotbalul?

Sînt observațiile, mai corect spus marea observație oferită de înîlnirile de la 5 aprilie. Astăzi, exact la mijlocul perioadei dintre primul șoc și al doilea, prevăzut pentru miercură viitoare, este potrivit ca, printr-o privire înapoi și una înainte, decî printr-o împreunare de cronică și avanezonică, să parcurem cele șase teribile dispute.

LA AMSTERDAM A FOST SWART. LA LISABONA VA FI... MESSIAS? Reperindu-l la Paris, la meciul Benfica—Bayern, cu trei zile înaintea partidei echipei sale, redactorii de la „France Football” remarcău îngîndurarea lui Ștefan Covacl. Benfica nu numai că a jucat frumos pe „Colombes” dar a și învins. În fața lui Cruyff et co., ceea ce englezul Hagan își dorea s-a realizat: un meci mare al apărării. Cămenii periculoși ai campioaneli Olandei s-au văzut marcați cu o strictețe feră pauze și, dacă vreți să aflați ceva interesant, Fuserio l-a avut în grijă pe periculosul Blankenburg, cu care a sărit regulat la cap dar nu la poarta lui

Stuy, ci la a... lui Henrique, unde mozambicanul îl lua în primire pe uriașul fundaș de la Ajax la cornere! Așa fiind, golul olandezilor l-a realizat o înîgură oarecum anonimă din formația lor. Swart. Returul promite un spectacol fantastic la Lisabona, unde biletele stadionului Luz (70.000) s-au epuizat în patru ore! Acolo va fi tot un om de planul doi, hai să zicem Messias, „corespondentul” lui Swart?

ȘI GLASGOWUL — UN LIÈGE? „Vulpoiul” de Stein a devenit mai circumspect după jumătatea de victorie de pe San Siro decît era înainte de meci. O interesantă stare de alarmă pentru a-i trezi de pe acum pe jucătorii lui după acest 0—0 sau, în adevăr, îl îngrijorează contraatacul lui Internaționale? Italienii speră în veritabila lor specialitate de a se salva în înîlnirile-retur. Verificată în cursele contra lui Borussia și, mai cu seamă, în manșa a doua a disputei cu Standard Liège. Corso, obligat la costumația de... spectator de o pedeapsă U.E.F.A., suspina ușor dezamăgit, după egalul cu scoțienii: „Ahi! Dacă am fi fost acum 3—4 ani! Cu Suarez lîngă linia noastră de 16 metri țineam și două meciuri egalul...” 19 aprilie ne va arăta dacă Dalglish este sau nu marele golgeter lăudat foarte de presa din Glasgow...

A DOUA TINEREȚE A LUI SABO. „Cupa cupelor” va oferi lui Dinamo Moscova terenul unei performanțe remarcabile. Este ceea ce a lăsat să se întrevadă meciul fostei echipe a lui Iașin cu Dynamo Berlin. Cu cunoscutul internațional Sabo, reprofilat pe postul de fundaș stînga, cu un Dolmatov foarte sigur în centrul liniei de apărare, cu un Evriujihin, periculos mereu prin driblingurile sale scurte (de altfel și autor al golului echipei sale), jucătorii antrenat de Beșkov au manifestat o superioritate de ansamblu față de partenerii lor de întrecere. Ceea ce le dă posibilități certe de calificare.

II OAMENI VIAGHIUȚI... Așa au apărut jucătorii lui Bayern în fața arță-

goșilor scoțieni de la Rangers. Nesocotirea dificultăților programului din ultima vreme — vă spunem că duminică, cu 72 de ore înaintea partidei, Bayern juca la Paris cu Benfica (care avusese însă o întreagă săptămîna liberă înainte) — s-a răzbunat. Și cu toate ordinele de pe margine ale lui Lattek, cu toată intrarea temperamentalului Schmidt în teren, echipa n-a putut fi scoasă din semi-letargie.

AXIOMA MEREU... CONTRAZISĂ. Ferencvaros a avut două penalturi la dispoziție. Le-a executat același jucător, Szöke a strălucit în transformarea primului și a găfat copilărește la al doilea. Ce se poate reproșa antrenorului echipei din Budapesta? Nu era normal ca tot Szöke să fie desemnat și pentru a doua lovitură de pedeapsă? Comentatorii remarcă „single recc” al echipei engleze, care a obținut maximum din minutele de durată ale gazdelor, de după ratarea penaltyului. Sigur că Wolverhampton joacă mult mai susținut acasă decît Zeleznicear dar, să nu neglîjm. În precedenta etapă, Ferencvaros pleca la Sarajevo cu un gol în minus și nu de la egal ca acum.

MISTER PERRYMAN PREZENT. Foarte impulsivul atacant de la Tottenham... s-a enervat după golul lui Benetti și a răspuns cu două baloane trimise în plasa porții lui Cudicewi. Formația Milan, încă fără Prati, așteaptă reînîlnirea cu englezii, pe San Siro, cu speranța răzvrătirii lui Benetti, de această dată. Dar mister Perryman? Cum va reacționa?

Effimie IONESCU

SEMIFINALELE CUPELOR EUROPENE

C.E.E.: Ajax—Benfica 1—0; Inter — Celtic 0—0.

CUPELOR: Dynamo Berlin — Dinamo Moscova 1—1; Bayern — Rangers 1—1.

CUPE U.E.F.A.: Tottenham — Milan 2—1; Ferencvaros — Wolverhampton 2—2.

Returul semifinalelor la 19 aprilie.

GEAICI — ÎNCERT, BOŠKOV ESTE (totuși) OPTIMIST

Fotbalul, acest regizor „buclucaș”, a oferit iubitorilor de fotbal din Iugoslavia, acum, la început de sezon internațional, două pastile amare pe care, mai ales, admiratorii lui Steaua roșie și Zeleznicear le-au „înghițit” foarte greu. Echipa lui Gecaici și Bukal, calificate în sferturile de finală ale competițiilor europene și de la care suporterii așteptau comportări pe măsura valorii, au ratat calificarea în „semifinale” — paradoxal — datorită comportării inadmisibile pe terenul propriu. În felul acesta mult așteptata reabilitare a fotbalului iugoslav pe plan internațional întârzie.

Cînd e vorba de Gecaici, consemnăm că el traversează un moment foarte greu în cariera fotbalistică. După o absență de 130 de zile de pe teren, Gecaici a apărut, într-un joc de campionat, doar 13 minute. Din nou un atac nemilos l-a scos din luptă și asta în momentul cînd echipa lui angajată pe trei fronturi: campionat, cupă și „Cupa cupelor” avea nevoie de aportul său, de obicei decisiv.

Am urmărit cu Gecaici, din tribună, partida cu Dinamo Moscova de la Belgrad. Cuvintele internaționalului iugoslav exprimau amărăciune și grijă:

„Îmi pusesem mari speranțe pentru acest sezon fotbalistic. Am pierdut prilejul să-mi ajut echipa în partida cu Dinamo Moscova. Se apropie jocul cu U.R.S.S. și nu știu dacă voi fi apt pentru joc. La Roma, după partida Roma — Santos, Pele a declarat că acceptă să joace la 1 Mai în echipa „lumii” împotriva echipei lui UWE SEELER, marele sârbătorit. Am avut onoarea să fiu și eu invitat. Voi putea să joc alături de Pele? Iată, acum glesna — aproape zdrobită — îmi joacă cea mai urîtă festă din activitatea mea de fotbalist”.

Acum cînd Steaua roșie și Zeleznicear au „clacat”, iubitorii fotbalului așteaptă „pasul” pe care-l va face echipa națională.

Selecționerul Vujadin Boškov este îngrijorat de forma selecționabililor, manifestată în primele etape ale campionatului. Este interesant de remarcat că el caută soluția pentru postul de numărul 9, cu toate că a chemat în lot nu mai puțin de șase (!) jucători posibili să îmbrace acest tricou. Dar forma lui Bukal, Iankovici, Filipovici, Bajevici, Mušmeci și Šantraci — căci despre ei este vorba — nu-l satisface: „titularii” naționalei, Paunovici și Holter, nu joacă de cîteva etape în echipele lor fiind accidentați, Gecaici — cel mai incert — iar portarii Vukcević și Đurković sînt ieșiți total din formă.

Și, totuși, Vujadin Boškov este de un optimism molipsitor. „Capabil — după cum remarcă un cronicar al cotidianului „Sport” — să dejenze la Novi Sad, să ia prînzul la Budapesta, iar masa de seară la Milano sau Zürich” Boškov, declară că în această primăvară „Iugoslavia, calificată pentru turneul final al Campionatului Europei, va deveni echipa din primul eșalon al continentului nostru”.

NOVI SAD — aprilie

DUŠAN BUGARIN

Două celebriități ale fotbalului iugoslav: SOSKICI, fostul portar al reprezentativei și GEAICI, actualul titular nr. 1 al selecționatului.

ECHIPELE BRAZILIENE ȘI ANTRENAMENTUL... ÎN AVION

În toamna acestui an, a fost inaugurat — așa cum am mai anunțat — primul campionat al Braziliei. Sistemul său de disputare este cu totul și cu totul inedit. Cele 20 de echipe înscrise în campionat își dispută, împărțite în două grupe preliminare, primele 3 locuri din fiecare grupă prin jocuri numai tur. Pentru semifinale, se califică zece echipe, ultimele patru locuri fiind ocupate de cluburile rămase „afară”, dar care au... cele mai bune încasări.

În semifinale — disputate tot în două grupe — echipele nu întîlnesc doar formațiile din aceeași grupă, ci și pe celelalte, ceea ce, adunînd și meciurile din preliminarii dă totalul de 18 meciuri pentru fiecare echipă participantă. Primele două calificate, din fiecare grupă, se califică într-un turneu final, în care fiecare echipă se întîlnește cu celelalte, în meciuri duble, tur-retur. Deci, alte șase meciuri... La asta trebuie să adăugăm, pentru a ne face cît de cît o idee despre gradul de solicitare a jucătorilor brazilieni, meciurile de cupă, numeroasele meciuri amicale, dar, mai ales, deplasările pe distanțe uriașe, între două meciuri.

Să luăm de exemplu, programul dintr-o scurtă perioadă, al echipei F. C. Santos, mulți ani port-draperul fotbalului brazilian, dar care, în ultimul timp, se pare că a devenit o specialitate a meciurilor amicale, disputate (bineînțelese), în virtutea obținerii unor sume deloc neglijabile. După 6 meciuri jucate în Statele Unite, Santos sosește la Rio, dar pleacă imediat la Bahia, unde trebuie să evolueze duminică, și de acolo la Recife, unde va juca miercuri. Joi, jucătorii își fac bagajele, pleacă la Santos, dar, simbată, ei trebuie să fie la Sao Paulo. Apoi urmează o săptămîină fără meciuri oficiale. Pauză de odihnă pentru jucători? Nicăi vorbă! Santos „zboară” aproape 4 000 de km, pînă la Caracas,

PAULO CESAR și TOSTAO, purtînd „Cupa ROCA”, trofeu cîștigat de Brazilia, în disputa cu echipa Argentinei. Cupe și iar cupe... dar, de asemenea, meciuri și iar meciuri...

unde are de disputat două meciuri amicale și, de aici, va traversa întreaga Brazilie, pentru a ajunge la Porto Alegre, în extremitatea sudică a țării, apoi la Rio și în cele din urmă, la Belo Horizonte.

Puteți să vă imaginați care va fi condiția fizică a unor jucători care trăiesc, practic, în avion. Și Santos nu e un caz izolat! Toate celelalte echipe au fost nevoite să joace 9 meciuri oficiale în 25 de zile, iar cele care vor ajunge pînă în turneul final al competiției au la activ 33 de meciuri, disputate între 7 august

și 20 decembrie. Un adevărat campionat „european”, desfășurat însă, într-un singur sezon!

Nu puțin sînt specialiștii din țara echipei campioană mondială, care fac deja o legătură directă între uzura certă pe care o dă intensivul campionat brazilian, și jocul defensiv al majorității echipelor, joc reflectat și prin foarte mica cantitate de goluri înscrise. Nu de alta, dar „benzina” trebuie astfel calculată, încît să ajungă pînă la capătul drumului...

Dumitru GRAUR

Carnet extern

O LISTĂ ȘI SEMNIFICAȚIILE EI...

Dorind să prevină, să imite și să acționeze, F.I.F.A. publică în ultimul său buletin o listă impresionantă prin lungimea, dar — mai ales — prin pericolozitatea fiecărui element al ei: lista substanțelor interzise la viitoarele Jocuri Olimpice, considerate ca doping, după o întinsă și asiduă perioadă de experimente și cercetări ale unei comisii medicale alcătuită din reputați specialiști, englezi, sovietici, unguri, americani, olandezi, belgieni, mexicani, austrieci și francezi. F.I.F.A. n-o spune, dar lasă să se întrevadă posibilitatea extinderii valabilității acestei liste și pentru C.M. 1974, ea operînd deocamdată — cum spuneam — numai pentru J.O. de la München.

Fotbalul, deși proporțional cu alte sporturi mult mai puțin răspîndite ca el, a avut cazuri infinite mai puține de înfrîngerea acestor legi ale sportivității și apărării sănătății, luptă destul de eficient pentru a evita orice apariție a acestei practici așa de dăunătoare. Comisiile antidoping funcționează la toate competițiile patronate de organismul internațional și uniunile continentale. Remarcăm, ca un fapt semnificativ, cererile echipelor ajunse în finalele „Cupelor intercontinentale” de a se institui comisii speciale anti-doping pentru că aceste meciuri, nefiind patronate de F.I.F.A., nu intrau sub controlul său. Ne referim la măsurile de prevenire dar trebuie să vorbim, cu aceeași grijă, despre spiritul de abordare a competiției, din punctul de vedere al utilizării substanțelor-doping.

Antrenorii, în marea lor majoritate, s-au dovedit apărători sănătății și ai demnității sportivilor. Bine ar fi ca acest punct cîștigat, al onorabilității lor, pretutindeni înregistrat, să nu fie nici pe mai departe abandonat. Cînd spunem așa, ne referim la rubrica foarte albă, neconsumată, a cazurilor de dopaj înregistrate de numeroasele controale efectuate acum cu regularitate și în multe competiții naționale.

Lista buletinului nr. 105, F.I.F.A., trebuie să rămînă, cu prețul tuturor măsurilor care se impun, pentru fotbal, o listă pur simbolică, să rămînă doar dovada competențelor și completelor cercetări ale complexei comisii de care aminteam.

— cf. I. —

28 APRILIE, LA BUCUREȘTI

TRAGEREA LA SORTI A GRUPELOR

CAMPIONATULUI EUROPEAN STUDENȚESC

Deși pînă la marele eveniment sportiv studențesc — Campionatul Europei — pe care-l va găzdui țara noastră, mai sînt aproape trei luni, totuși activitatea de pregătire a competiției a început. Au fost închise înscrierile; ele au fost ratificate de comisia F.I.S.U. (Federația internațională a sportului universitar), a fost alcătuită comisia de organizare, s-au fixat cîteva detalii de organizare. În rîndurile de mai jos redăm cîteva din noutățile pe marginea Campionatului Europei.

• Competiția se va desfășura sub egida F.I.S.U. și auspiciile U.E.F.A., în urma acordului intervenit între organizația studențească și președintele forului european, G. Wiederkehr.

• S-a luat act de confirmarea participării a 18 țări: Austria, Belgia, Brazilia, Bulgaria, Cehoslovacia, Franța, Israel, Luxemburg, Marea Britanie, Malta, Olanda, R.F. a Germaniei, Spa-

nia, România, U.R.S.S., Iugoslavia, Tunisia și Ungaria. S-a convenit ca aceste țări să mai trimită o confirmare suplimentară pînă la 19 aprilie.

• În turneul final pot participa numai 16 echipe, repartizate pe patru grupe. Cum sînt înscrise 18, se vor disputa jocuri simple, de calificare, la 17 iulie, în orașele reședință ale grupelor în care sînt repartizate.

• Echipole care nu se vor califica printre cele 16, vor putea susține în România partide amicale cu echipe studențești sau altele.

• Tragera la sorti a grupelor va avea loc la 28 aprilie la București.

• Au fost fixați capii de grupe: U.R.S.S. (gr. 1) la Craiova, Spania (gr. 2) la Cluj, Franța (gr. 3) la București și România (gr. 4) la Constanța. Aceste țări au ocupat primele patru locuri la ediția organizată în Iugoslavia. Restul echipelor vor fi trase la sorti din grupe alcătuite după cum au participat sau nu la edițiile anterioare ale campionatului. În cazul cînd se vor produce descompilări în grupe, comisia de organizare are latitudinea să le întreprindă cu echipele ne-calificate.

• S-a admis ca la acest campionat european să participe și țări din alte continente

● ÎN JURUL BALONULUI ROTUND ● ÎN JURUL BALONULUI ROTUND ●

OMONIA — CAMPIOANA CIPRULUI

De curînd a luat sfîrșit, după 22 de etape, campionatul Ciprului. Titlul a revenit, odată cu dreptul de a participa în sezonul viitor în campionatul Greciei, echipei Omonia din Nicosia, care a totalizat 32 de puncte, față de 30 ale echipei Larnaca. De remarcat: că printre primele cinci clasate se află trei echipe antrenate de cehoslovaci: Larnaca de Havaranka (locul 2), Enosis Paralimni de Pluskal (locul 3) și Apollon Limasol de Stulor (locul 5).

Activitatea competițională nu s-a încheiat încă. Ea va continua cu jocurile din cupă, la care participă și de echipe.

„BALCANIADA TACERII”

În luna martie s-a întrunit la Sofia Comitetul Cupei Balcanice pentru echipele de surdo-muți, pentru a stabili datele și locul de desfășurare ale celei de a treia ediții. S-a hotărît ca „Balcaniada tăcerii” să fie organizată în Bulgaria, în orașul Stara Zagora, între 1 și 10 iulie a.c. Ultima ediție, a doua, s-a desfășurat în România și a fost cucerită de selecționata noastră.

LOTUL ECHIPEI SPANIEI!

Antrenorul echipei Spaniei, Kubala, a alcătuit lotul pentru partida cu Grecia (12 aprilie la Salonic). Lista cuprinde două noutăți: Suarez de la Sampdoria și

Santillana (20 de ani) de la Real Madrid, alături de Benito, Pirri, Aguilar (Real), Reina, Gallego, Marcial (Barcelon), Sol și Quino (Valencia), Iribar și Rojo (Bilbao), Garate (Atletico Madrid), Tonono (Las Palmas), De La Cruz (Granada), și Lora (Sevilla).

ALGERIA ELIMINATĂ DIN PRELIMINARIILE C.M.

În cadrul preliminarilor C.M. 1974 din zona Africii, reprezentativa Guineei (grupa a 2-a) s-a calificat pentru turul al doilea, învingînd la Conakry, în partida retur, Algeria cu 5-1 (3-0). În primul joc, disputat la Alger, algerienii cîștigaseră cu 1-0. Cu scorul general de 5-2, Guineea și-a cîștigat dreptul de a evolua în turul 2.

Fază de un rar dinamism, care exprimă asprimea luptei pentru balon într-un meci de mare miză (titlul sau retrogradarea). Mingea s-a ascuns în buchetul celor patru jucători (doi atacanți și doi apărători) prăvăliți aproape peste portarul care abia se mai vede printre ei.

● Se pare că, după Skoblar, un alt fotbalist iugoslav, care activează în străinătate, va fi solicitat în echipa națională pentru meciurile cu reprezentativa Uniunii Sovietice din cadrul Campionatului Europei. Este vorba de atacantul Silvester Takacs de la Standard Liège, pe care antrenorul Bošković l-a urmărit în mod special la meciul cu Internaționala.

● Antrenorul vest-german Rudi Gutendorf care de mai multă vreme activează în Peru a fost numit director tehnic al reprezentativei chilene. Contractul a fost deocamdată încheiat pe un singur an, până la 1 aprilie 1973, prelungirea acestuia urmând să se facă în funcție de posibilitățile de ca-

lificare la turneul final al C.M.

● Intrucit federațiile, turcă și italiană nu au ajuns la un acord cu privire la datele de disputare a meciurilor reprezentativelor respective în preliminariile C.M. — grupa a II-a, F.I.F.A. a hotărât ca prima din aceste întâlniri să aibă loc la 13 ianuarie 1973 în Italia, iar cea de-a doua în luna următoare, la 25 februarie, în Turcia.

● Juan Carlos Lorenzo este noul director tehnic al echipei argentinene... San Lorenzo de Almagro (Buenos Aires) în locul chilienului Andres Prieto, demis din această funcție după numai o lună de la angajare. De remarcă că Juan Lorenzo a mai funcționat de încă două ori în această calitate la actuala sa echipă.

● Cunoscuta echipă scoțiană Glasgow Rangers va implini anul viitor 100 de ani de existență! Cu această ocazie va organiza un mare turneu internațional la care intenționează să invite câteva dintre cele mai cunoscute echipe de pe glob: F. C. Santos, Boca Juniors, Internaționala, Bayern München, Ajax Amsterdam și Arsenal Londra sau Leeds United.

● Ca urmare a declarațiilor făcute presei portugheze după meciul Benfica — Feyenoord (5-1), în care antrenorul echipei olandeze Ernst Happel acuza pe arbitru în timpul meciului, Clive Thomas, că a fost plătit de echipa portugheză, aceasta din urmă a depus o reclamație la U.E.F.A. cerind o anchetă și sancționarea lui Happel.

SPECTACULOS, DAR... PERICULOS!

Un fotoreporter italian a surprins o fază pe cât de spectaculoasă, pe atât de crudă. Atacantul MASSA (Lazio) a vrut să degajeze balonul, dar intervenția sa hazardantă s-a soldat cu un sul napraznic în... capul adversarului. Echipa lui Massa a suportat o lovitură de pedeapsă îndreptățită, fundașul de la Sorrento s-a ales cu o vînătăie zdrăvăună, singurul „personaj” neutru din această fază a rămas doar balonul, atât de apăsător disputat.

extern MAGAZIN extern

„UMBRA” LUI MÜLLER

Marcajul om la om duce de multe ori la situații nostime, ca aceea din fotografia de față. Halmăgeanu a fost „umbra” lui Gerd Müller — sau un „jandarm” fidel — nu numai în fazele de joc petrecute în fața porții lui Coman, ci chiar și atunci când mingea se afla dincolo, în careul lui Bayern. Așa cum îl vedeți în fotografie. Nu s-a dezlipit nici un moment de Müller... nici în momentele de respiro...

SUPORTER CREDINCIOS

Dacă s-ar organiza un concurs pentru statornicia fidelității suporterilor un premiu special ar trebui rezervat lui signor Caramello. Echipa lui preferată este un mic club din cea de a patra divizie a fotbalului italian — C. A. Briviste. Imediat ce băieții din Briviste au disputat vreo întâlnire, telefonul sună la sediul clubului și signor Caramello se interesează de rezultat. Face asta cu egală fervoare de vreo douăzeci de ani. Veți spune, desigur, că nu e nimic senzational în treaba asta. Dar vă veți schimba părerea aflând că pasionatul supporter locuiește la Chicago!

„CĂLĂUL” LUI AJAX

Infringerea lui Ajax, în etapa de la 2 aprilie a campionatului olandez a produs o mare surpriză, și în labăra lui Feyenoord, cu care echipa lui Stefan Kovacec se va întâlni, pe terenul acestuia, la 16 aprilie, în meciul retur. Ceea ce se știe mai puțin este însă faptul că autorul infringerii campionatului olandez este un tânăr jucător, Geels, care a marcat două dintre cele trei goluri ale formației sale. Și a contribuit, printr-o pasă decisivă, la înscrierea celui de al treilea. În vîrstă de 20 de ani, Geels, nu va mai juca, însă, din sezonul viitor în Olanda. El a și semnat un contract cu un club belgian. Ceea ce îl face acum pe conducătorii clubului Go Ahead să regrete că s-au grăbit acceptându-i transferul.

O SITUAȚIE RAR ÎNTÎLNITĂ...

Campionatul bulgar se desfășoară sub semnul acelei tradiționale dispute pentru titlu între cunoscutele formații TSKA Sofia și Levski-Spartak. Prima echipă are însă certe șanse de a obține titlul, deoarece deține un avantaj substanțial față de eterna sa rivală. Dar cu totul neobișnuită este lupta pentru evitarea retrogradării. Nu mai puțin de 10 echipe — înscrise pe distanță a două puncte — sînt pasibile de a poposi pe unul din locurile periculoase: Etar, Yambol, Cernomore Varna, G.S.K., Cernomoreț Burgas, Spartak Plevna, Marek, Lokomotiv Plovdiv, Gabrovo, Akademik. Iată grupul angajat în această competiție din care au mai rămas de disputat 11 etape.

Un final palpitant!

OPINII ȘI OPINII...

Campionatul englez a intrat în „linia dreaptă”... Marile candidate: Derby, Leeds și Manchester City. Iată părerile a doi direct interesați. Don Revie, managerul lui Leeds: „Sînt cele mai bune echipe ale campionatului în această luptă, „pur singuri” competiției. Finalul reprezintă o binefacere pentru competiție și pentru spectatori. Mă îndoiesc dacă fotbalul englez a avut vreodată un final de o asemenea valoare. Succesul poate reveni oricărui dintre cele trei”. Malcolm Allison, managerul lui Manchester City: „Învîgînd pe Arsenal, Leeds a demonstrat marea sa valoare. Nu cred în Derby. Socotesc că Leeds îi intruchipează pe cel mai periculos adversar al nostru...”

DUBLA ÎNTÎLNIRE R. D. GERMANĂ — URUGUAY

În cadrul turneului pe care-l va întreprinde în Europa, înaintea „Minicupei mondiale” din Brazilia, ca pregătire de fapt pentru această grandioasă competiție, reprezentativa Uruguayului a perfectat două jocuri cu selecționata R.D. Germană, în revanșă pentru cele două meciuri susținute de fotbalistii germani în Uruguay la începutul anului trecut. Partidele vor avea loc la 27 mai la Leipzig și 31 mai la Rostock.

● Cele 12 echipe care vor lua parte în acest an la tradiționalul turneu anglo-italian (4, 7, 10 și finala la 24 iunie) au fost împărțite prin tragere la sorți în trei grupe, după cum urmează: GRUPA I — Stoke City, A. S. Roma, Carlisle și Catanzaro; GRUPA A II-a — Leicester City, Cagliari, Sunderland și Atalanta; GRUPA A III-a — Blackpool, Sampdoria, Birmingham și Lanerossi.

● Postul portar al reprezentativei iugoslave, Ilja Pantelić, care în prezent joacă în Franța, la S. E. Bastia,

va activa începînd din sezonul viitor la cunoscuta echipă belgiană Anderlecht. De asemenea, un alt jucător care activează în Franța, atacantul Keita este în avansate tratative cu Feyenoord care, de la plecarea suedezului Kindvall, resimte acut lipsa unui atacant de valoare.

● Conducerea clubului vienez Rapid anunță că la sfîrșitul sezonului actual, antrenorul Robert Kornei va fi înlocuit de cehoslovacul Hložek care în prezent activează la Fierst Viena.

IDOLUL SĂU ESTE GIANNI RIVERA!

Micutul din fotografie este un mare suporter al echipei A. C. Milan. El își însușește favoriții în preajma fiecărui meci, desfășurînd alături de formația la intrarea pe teren. Înainte de fluierul arbitrului, părăsește desigur echipa, cu regretul întipărit pe mușchișoara sa simpatică. Și o face mereu, la insistențele blinde ale lui Gianni Rivera, căpitanul echipei și „modelul” fotbalistic pe care este hotărît să-l copieze după ce va crește mare.

BRANIKOVITS ȘI PASIUNEA LUI

În afara fotbalului, golgeterul echipei Ferencváros, Branikovits — care nu de mult a împlinit 21 de ani — mai are o pasiune: cîinii. Îl vedeți cu cei doi cîini-lupi ai săi, două exemplare splendide.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

„NOUL VAL“, ALĂTURI DE PERFORMEREELE CAMPIONATULUI EUROPEI

● INTERESANTELE OBSERVAȚII ALE LUI FACCHETTI, CĂPITANUL ECHIIPI-DEȚINĂTOARE A TROFEULUI, ASUPRA SFERTURILOR DE FINALĂ ●

Secretariatul de presă de la U.E.F.A. i-a solicitat lui Giacinto Facchetti o opinie asupra perspectivei luptei din Campionatul Europei. Solicitarea a fost adresată căpitanului reprezentativei Italiei pentru bunul motiv că „squadra azzurra“ este actuala deținătoare a trofeului. Într-o foarte apreciată, pentru competență și luciditate sa, judecare a momentului din importanța în trecere a reprezentativelor de pe continentul nostru, Facchetti face la început următoarea constatare:

„Ediția a 4-a a acestei competiții care, asemenea cupelor europene intercluburi, a cunoscut o rapidă ascensiune, ca interes, a selecționatei și publicului, prilejuiește constatarea că cele patru participante la precedentul turneu final, disputat la Roma, Napoli și Florența, în 1968, au ajuns și în sferturile de finală ale prezentei ediții. Italia, Iugoslavia, U.R.S.S. și Anglia, căci despre ele este vorba, au confirmat poziția lor solidă în ierarhia echipelor naționale europene. Sortii au vrut ca două dintre fostele participante la întrecerea din Italia să fie puse față în față în sferturi, Iugoslavia și U.R.S.S. Deci una dintre cele patru va lipsi cu siguranță, acum, din turneul final. Dar cealaltă? Celelalte trei înfruntă asaltul grupului alcătuit din două selecționate cu palmares frumose — Republica Federală a Germaniei și Ungaria — și două reprezentante ale „noului val“ din fotbalul european, România și Belgia. Cred că alcătuirea grupului din sferturi reflectă foarte bine situația actuală din soccerul continental.“

La întrebarea dacă actuala ediție a Campionatului Europei va aduce noutăți în direcția ideilor tactice și a numerelor de jucători, Facchetti opinează:

„Sînt sigur că pronunțata dinamizare a jocului pe care eu, unul, am observat-o în partidele din Cupa campionilor europeni, la care am participat, se va ivi și în partidele sferturilor de finală. Tendința de universalizare a ju-

cătorului a apărut mult mai pregnant și mai repede decît aș fi crezut. Asta va duce la apariția unor fotbaliști tineri, triați de această obligație a fotbalului modern, dar și la păstrarea acelor valori consacrate, capabile să răspundă marilor obligații de asăzi dintr-o echipă națională. Constat că Hurtilava, Dzodzuașvili, probabil că și Șesternev — accidentat în ultimul timp — își mențin locurile în reprezentativa U.R.S.S. La fel ca Holter în aceea a Iugoslaviei, ca Bobby Moore și Peters în aceea a Angliei, ca Mazzola și Riva în se-

lecționata noastră, ca Lupescu în aceea a României. Sigur însă că tinerii asaltează intrările în naționale și astfel înregistrăm titularizări ca acelea ale lui Koloțov, Istomin (U.R.S.S.), Iordănescu (România), Branikovičs, Fabian, Kovacs (Ungaria), Bet (Italia), Höness (R. F. a Germaniei) etc. Meciurile din sferturi ne vor aduce, cred eu, multe noutăți. Din care nu trebuie să excludem și disparițiile de titulari inamovibili ani în șir. Iată un subiect care... mă privește și pe mine și de aceea mă opresc aici.“

În curînd vor fi patru ani de cînd obiectivul aparatului fotografic a immortalizat această scenă: Facchetti sosește cu trofeul Campionatului Europei la Milano, după ce echipa Italiei îl cucerise, cu o seară înainte, pe stadionul olimpic din Roma

INCEPE „PROCESUL“ RIVERA. Comisia de disciplină a federației italiene va proceda, în această săptămînă, la audierea internaționalului Gianni Rivera (A.C. Milan) și a antrenorului său, Nereo Rocco. Cum se știe, atacantul milanez a făcut declarații ofensatoare la adresa arbitrilor italieni, acuzându-i că nu dovelesc deloc obiectivitate și citînd mai multe cazuri în care intervenția „cavalierilor fluierei“ a privat echipa sa de la cucerirea campionatului. Agresivele declarații ale internaționalului italian au fost declanșate de acordarea, total grațuită, după părerea sa, a unui penalty echipei Cagliari, în înfrîngerea cu Milan, de către arbitrul Michelotti. Rivera este pasibil de o suspendare de șase luni. În orice caz, selecționerul Valcareggi a fost avertizat că nu-l poate reține în lotul reprezentativ pentru meciul Italia — Belgia, de la 29 aprilie, de la Milano.

OSGOOD ACHITAT. Acum este vorba despre alt proces, dar despre unul veritabil, acela intentat centrului atacant al lui Chelsea și al naționalei engleze, Peter Osgood, acuzat de a fi condus automobilul sub influența alcoolului. Cunoscutul fotbalist a apărut în fața unei instanțe din Londra care l-a achitat din lipsă de probe.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

CUM SE VA CLARIFICA „CAZUL DE LA ASUNCION“? În „Cupa Libertadores“, cum este numită competiția campionatului Americii de Sud, s-a înregistrat un incident cu totul neobișnuit în meciul disputat la Asuncion, între Olimpia, campioana Paraguayului, și Atletico Belo Horizonte, campioana Braziliei. La marcarea golului egalizator, al paraguayenilor, gol contestat de brazilienii, arbitrul chilian Cantillana a eliminat de pe teren... 6 jucători ai oaspeților și a admis ca jocul să continue în aceste condiții neregulate. Rămîne de văzut cum va soluționa acest caz Confederația de fotbal a Americii de Sud. Între timp, reînțorși la Belo Horizonte, jucătorii și conducătorii lui Atletico au relatat că desfășurarea meciului a fost tot timpul stînjinită de spectatori, care au aruncat cu pietre, și chiar și de poliști care... intrau adeseori, în teren, molestîndu-i pe fotbaliștii brazilieni. Un meci tipic sudamerican!

HERIBERTO HERRERA, ÎNCA UN AN LA SAMPDORIA. Conducerea clubului Sampdoria a anunțat că a prelungit pe încă un an contractul său cu antrenorul Heriberto Herrera.

PROGRAMUL „MINICUPEI MONDIALE“

Federația braziliană a alcătuit programul „Minicupei mondiale“, organizată cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la cucerirea independenței Braziliei. Programul jocurilor din grupe este următorul:

11 iunie: Franța — Columbia la Salvador (Bahia) și Argentina — reprezentanta Africii la Aracaju (gr. 1); Portugalia — reprezentanta Asiei la Recife și Irlanda de Nord — Ecuador la Natal (gr. 2); Peru — Venezuela la Manaus și Iugoslavia — Bolivia la Campo Grande (gr. 3).

14 iunie: Franța — repr. Afri-

cii la Maceio și repr. Americii Centrale — Columbia la Aracaju (gr. 1); Irlanda de Nord — repr. Asiei la Recife și Ecuador — Chile la Natal (gr. 2); Iugoslavia — Venezuela la Manaus și Peru — Paraguay la Campo Grande (gr. 3).

18 iunie: Franța — repr. Americii Centrale la Aracaju și Argentina — Columbia la Maceio (gr. 1); Ecuador — repr. Asiei la Recife și Portugalia — Chile la Natal (gr. 2); Iugoslavia — Paraguay la Manaus și Venezuela — Bolivia la Campo Grande (gr. 3).

21 iunie: Argentina — repr. Americii Centrale la Aracaju și Columbia — repr. Africii la Maceio (gr. 1); Chile — Irlanda de Nord la Recife și Ecuador — Portugalia la Natal (gr. 2); Bolivia — Peru la Manaus și Paraguay — Venezuela la Campo Grande (gr. 3).

25 iunie: repr. Africii — repr. Americii Centrale la Salvador și Franța — Argentina la Salvador (gr. 1); Chile — repr. Asiei la Recife și Portugalia — Irlanda de Nord la Natal (gr. 2); Bolivia — Paraguay la Manaus și Peru — Iugoslavia la Campo Grande (gr. 3).

Cîștigătoarele celor trei grupe se vor califica pentru semifinale (la 29 iunie), alături de Brazilia, Uruguay, Scoția, U.R.S.S. și Cehoslovacia. Cele opt echipe vor fi împărțite în două grupe. Finala va avea loc la 9 iulie la Rio de Janeiro.

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 16 din 16 aprilie 1972:

1. SPORT CLUB — RAPID 1,x
2. STEAUA — PETROLUL 1
3. POLITEHNICA — F.C. ARGES 1
4. CRIȘUL — FARUL 2

5. „U“ CRAIOVA — „U“ CLUJ 1,x
6. JUUL — STEAGUL ROȘU 1
7. C.F.R. CLUJ — U.T.A. 1,x,2
8. BOLOGNA — ROMA 1

9. INTER — FIORENTINA 1,x
10. MANTOVA — JUVENTUS x
11. NAPOLI — CATANZARO 1,x
12. VARESE — SAMPDORIA x

13. VERONA — MILAN x

BIRMANIA — CALIFICATĂ LA J.O.

După Ungaria (deținătoare titlului), R.F. a Germaniei (organizatoare turneului) — calificate din oficiu pentru faza finală —, Malaezia, Brazilia și Columbia — calificate prin jocuri —, încă o țară a obținut dreptul de a fi reprezentată la München: Birmania. Preliminariile grupei a 2-a din zona Asiei (Birmania, Thailanda, Indonezia, India, Ceylon și Israel), organizate sub forma unui turneu la Rangoon, între 20 martie și 4 aprilie, au dat cîștig de cauză echipei țării gazdă. În semifinale, birmanezii au dispus cu 3-0

de Indonezia, în timp ce partida Thailanda-Israel s-a încheiat la egalitate, după prelungiri (0-0) și a fost nevoie să se recurgă la 11 m pentru departajarea echipelor. Thailanda a transformat 4 penaltyuri, în timp ce Israel a reușit numai două. Astfel că finala a fost disputată de Birmania și Thailanda. După un joc aprig, Birmania a cîștigat cu 1-0.

A treia reprezentativă asiatică la München urmează să fie desemnată de finala grupei a 3-a, R.P.D. Coreeană — Iran; cele două jocuri vor avea loc pînă la 31 mai a.c.

„U“—STEAGUL ROȘU (1-1)

Arad:

U.T.A. — JUUL (1-1)

Constanța:

FARUL — SPORT CLUB (1-3)

București:

RAPID—C.F.R. (1-0)

Craiova:

UNIVERSITATEA — DINAMO (0-3)

O primă constatare: în timp ce liderul joacă acasă — și are prima șansă în fața Jiului

Bacău:

SPORT CLUB — RAPID (2-1)

București:

DINAMO—A.S.A. (0-0)

București:

STEAUA — PETROLUL (2-0)

Iasi:

POLITEHNICA — F. C. ARGES (0-2)

Cluj:

C.F.R.—U.T.A. (0-4)

Cluj:

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

—, cel mai serios concurent al său, St. roșu, evoluează în deplasare, la Cluj, în fața unei formații care dorește să confirme victoria de la Oradea, din etapa precedentă, și, mai ales, să revină în apropierea arădenilor. O a doua constatare: în afara partidei de la Cluj, cele de la Pitești, Ploiești, Constanța și Craiova constituie adevărate „capete de afiș“ ale etapei.

CAMPIONATE NAȚIONALE ÎN EUROPA

BULGARIA

Beroc — Trakia 1-3, Elar Trnovo — Levski Spartak 0-3, Marek — T.S.K.A. 1-1, Akademik — Ceardofon 2-0, Lokomotiv Plovdiv — Las-kov 1-1, Spartak — Dunav 4-0, Botev — Cernomoreț 1-0, Slavia — Lokomotiv 1-1, Cerno More — J.S.K. Spartak 2-1.

1. T.S.K.A. 23 50-18 38
2. Levski 23 48-16 34
3. Beroc 23 43-33 29
4. Slavia 23 34-25 27
5. Lokomotiv 23 27-20 27
6. Botev 23 44-38 23
7. Trakia 23 37-31 23
8. Cerno More 23 33-38 21
9. Dunav 23 26-34 20
10. Laskov 23 23-38 20
11. Spartak 23 33-33 19
12. J.S.K. Spartak 23 27-34 19
13. Akademik 23 27-37 19
14. Elar 23 18-31 19
15. Lokomotiv Plovdiv 23 20-42 19
16. Marek 23 31-36 18
17. Cernomoreț 23 23-34 17

UNGARIA

Ujpest Dozsa — Egyetertes 2-1, Ferencvaros — Szombathely 3-1, Vasas — Győr 1-4, Videoton — Csepel 2-0, Pecs — Eger 0-2, Tatabanya — Komlo 2-1, Salgotarjan — Diosgyor 3-0, Honved — M.T.K. 1-0.

1. UJPEST DOZSA 20 57-18 34
2. Salgotarjan 20 34-30 27
3. Ferencvaros 20 42-19 26
4. Honved 20 29-18 25
5. Tatabanya 20 32-26 23
6. Vasas 20 32-26 22
7. Raba Győr 20 25-31 20
8. Komlo 20 19-32 20
9. Egyetertes 20 20-21 18
10. Csepel 20 20-26 18
11. Videoton 20 20-29 17
12. Pecs 20 10-15 16
13. Eger 20 23-9 15
14. Szombathely 20 21-32 13
15. Diosgyor 20 21-15 13
16. M.T.K. 20 13-31 11

ITALIA

Bologna — Verona 1-0, Catanzaro — Atalanta 1-1, Fiorentina — Cagliari 0-1, Inter — Vicenza 2-1, Roma — Milan 1-2, Sampdoria — Juventus 0-0, Torino — Napoli 1-0, Varese — Mantova 2-4.

1. JUVENTUS 25 39-21 35
2. Torino 25 33-22 35
3. Cagliari 25 30-17 34
4. Milan 25 29-16 33
5. Fiorentina 25 25-16 32
6. Inter 25 43-24 30
7. Roma 25 29-26 29
8. Napoli 25 25-24 25
9. Sampdoria 25 21-24 24
10. Bologna 25 23-29 22
11. Atalanta 25 16-21 22
12. Lanerossi Vicenza 25 28-34 19
13. Verona 25 19-33 18
14. Catanzaro 25 16-29 17
15. Mantova 25 19-24 16
16. Varese 25 11-36 9

SPANIA

Real Madrid — Las Palmas 2-0, Espanol Barcelona — Gijon 2-0, Real Sociedad — Atletico Madrid 0-0, Malaga — Betis 0-0, Cordoba — Ceita Vigo 0-0, Burgos — Sabadell 4-1, Sevilla — Atletico Bilbao 0-1, Granada — C.F. Barcelona 2-0, Deportivo Coruna — Valencia 3-0.

1. REAL MADRID 28 44-18 43
2. Valencia 28 42-27 35
3. C.F. Barcelona 28 34-22 35
4. Atletico Madrid 28 36-24 32
5. Real Sociedad 28 35-30 31
6. Las Palmas 28 43-31 29
7. Granada 28 33-30 29
8. Malaga 28 24-28 29
9. Gijon 28 36-23 28
10. Bilbao 28 36-30 28
11. Espanol 28 36-35 27
12. Ceita Vigo 28 29-36 27
13. Burgos 28 32-37 27
14. Betis 28 20-35 26
15. Sevilla 28 32-34 25
16. Coruna 28 25-36 25
17. Cordoba 28 29-44 23
18. Sabadell 28 22-47 19

R. F. a GERMANIEI

F.C. Köln — F.C. Kaiserslautern 4-2, Borussia Dortmund — Rot Weiss Oberhausen 2-1, M.S.V. Duisburg — V.f.L. Bochum 2-2, Schalke 04 — Eintracht Braunschweig 5-1, Hannover 96 — V.f.B. Stuttgart 3-0, Fortuna Düsseldorf — Hertha B.S.C. 1-0, Bayern München — Werder Bremen 6-2, Hamburger S.V. — Arminia Bielefeld 1-0.

1. BAYERN MÜNCHEN 27 78-26 43
2. Schalke 04 27 59-22 41
3. Borussia M.-gladbach 27 62-31 35
4. F.C. Köln 27 49-33 34
5. Eintracht Frankfurt 27 53-47 30
6. Hertha B.S.C. 27 34-36 30
7. Hamburger S.V. 27 42-39 28
8. F.C. Kaiserslautern 27 52-51 28
9. V.f.L. Bochum 27 47-58 27
10. Werder Bremen 27 47-43 26
11. V.f.B. Stuttgart 27 41-47 26
12. Eintracht Braunschweig 27 29-34 24
13. M.S.V. Duisburg 27 28-40 23
14. Fortuna Düsseldorf 27 29-42 22
15. Hannover 96 27 41-41 19
16. Rot Weiss Oberhausen 27 15-23 19
17. Arminia Bielefeld 27 29-45 16
18. Borussia Dortmund 27 17-27 15